

~~J. Feenore~~

S. S. Perera
Karativa
Salmunna

THE SHIVANANDIAN

A QUARTERLY JOURNAL OF THE VIDYALAYA

JULY 1942

J. P. ara

M. X

To Mr K

K. K.

R. Sivalingam.
Siva Books Collections
No. 10, Bantings Lane,
Batticaloa, Sri Lanka.
065 - 2224712

ONWARD FOR EVER

SHIVANANDA VIDYALAYA

BATTICALOA

RAJAH STUDIO

PHOTOGRAPHERS & BLOCKMAKERS

MAIN STREET : : BATTICALOA

OUR STUDIO

*under expert supervision, trained in
MADRAS AND AT MESSRS. PLATE LTD., COLOMBO*

AMATEURS' WORK GIVEN BEST ATTENTION

LANTERN SLIDES A SPECIALITY!

★ **E** **NLARGEMENTS** ★
— OF —

Any Size Undertaken

FOR SALE

Colourful CHRISTMAS CARDS of Batticaloa Views

Charges Moderate

A TRIAL WILL CONVINGE YOU

K. S. S. NATARAJAH,
*Late of Messrs Plate Ltd.,
Manager.*

Thana Luckumy Book Depot

MAIN STREET :: CHUNNAKAM :: CEYLON

THE LEADING HOUSE IN NORTH-CEYLON

FOR

ALL KINDS OF TAMIL BOOKS
AND SCHOOL REQUIREMENTS

ALL V. P. P. ORDERS ARE PROMPTLY EXECUTED

சகலவிதமான தமிழ்ப் புத்தகங்களும் பள்
ளிக்கூடத்திற் குடியோகமான உபகரணப்
பொருள்களும் விற்பனைக்கிடுக்கின்றன.

வெளியூர்களிலிருந்து அனுப்பப்படும் வீ. பி. பி. ஓடர்கள்
காலதாமதமின்றிக் கவளிக்கப்படும்.

தனலக்குமி புத்தகசாலை

சுன்னாகம்

:: :

இலங்கை

A. A. CAREEMS

LADIES' AND GENTS' TAILORS

Smart gentlemen are going to **CAREEMS**
to make their lovely suits. Because
it is the reliable place to make your
DRESS of every kind, with perfect
fitting and prompt delivery.

Satisfaction Guaranteed

HIGH CLASS WORK AND MODERATE CHARGES

Bazaar Street

:: :

BATTICALOA

Joint Greetings

from

Śrīmalī Śwami Vireswaranandaji, President,
Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) and
Śrīmalī Śwami Vipulanandaji, our Founder, retired
Principal and ex-Manager of our Vidyalaya.

Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya
COIMBATORE (S. India)

26th June, 1942

Our Greetings and Best Wishes

to

The Shivananda Vidyalaya
and its journal.

Śwami Vireswarananda

Śwami Vipulananda

Contents

	PAGE		PAGE
1. BLESSINGS	1	16. THE VEGETATION	
2. JOINT GREETINGS	2	OF THE BONE ISLAND	26
3. OUR SOURCE OF INSPIRATION	5	17. யோகாசனமும்	
4. அழகுக் கலை	6	தற்கால நாகரீகமும்	28
5. THE CEYLON UNIVERSITY	7	18. WORK.....MORE WORK	31
6. இலங்காதேவியின்		19. IF I WERE A DICTATOR	
இளைஞர் தம் கடமை	9	OF CEYLON	31
7. OUR EDUCATIONAL IDEALS	13	20. <i>A Poet's Mad Desire</i>	32
8. மரம் பழுத்தால்...	14	21. செல்லக் கதிர்காமச் சிறப்பு	33
9. A MOONLIGHT BOATING	16	22. THE LITERARY UNION—SENIOR	34
10. விவசாயமும்		23. THE LITERARY UNION—JUNIOR	36
வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும்	17	24. STATE COUNCIL	36
11. AT THE SYLVAN SHRINE	19	25. SCIENTIFIC SOCIETY	37
12. THE COLLAPSE OF SINGAPORE	20	26. KAMALALAYAM HOSTEL	38
13. கோடை காலம்	20	27. SPORTS CLUB	39
14. THE IDEALS OF A TEACHER	23	28. இராமலிங்கமமர்ந்தவிடம்	40
15. என் இராமப் பெரியார்	24	29. UNOFFICIAL DIARY OF	
		SCHOOL EVENTS	43

The Controlling Editors:

ENGLISH:

Sri P. Navaretnam, B. A. (Lond.)

TAMIL:

Sri V. Thambirajah

Published by

SWAMINISKAMANANDA

SHIVANANDA VIDYALAYA :: BATTICALOA

OUR SOURCE OF INSPIRATION

[A leaf from the Epistles of the Founder of the Ramakrishna Mission]

DESPAIR not, remember the Lord says in the Gita, "To work you have the right but not to the fruits thereof." Stand firm like a rock. Truth always triumphs. Let the children of Sri Ramakrishna be true to themselves, and everything will be all right. We may not live to see the outcome, but as sure as we live it will come sooner or later. What our country wants is a new electric fire to stir up a fresh vigour in the national veins. This was ever, and always will be, slow work. Be content to work, and above all be true to yourself. Be pure, staunch and sincere to the very backbone, and everything will be all right. He, the Lord knows best. Let ignorant men talk nonsense. The petty attempts of small men should be beneath our notice. Be not discouraged. Onward! Upon ages of struggle a character is built. One word of truth can never be lost; for ages it may be hidden under rubbish, but it will show itself sooner or later. Truth is indestructible, virtue is indestructible, purity is indestructible.

Remember that the nation lives in the cottage. But alas! nobody ever did anything for them. Can you raise them? Can you give them back their lost individuality without making them lose their innate spiritual nature? Can you become an occidental of occidentals in your spirit of equality, freedom, work and energy, and at the same time a Hindu to the very backbone in religious culture and instincts? This is to be done and we will do it. You are all born to do it. Have faith in yourselves, great convictions are the mothers of great deeds. Onward for ever! Sympathy for the poor, the downtrodden, even unto death.— This is our motto.

Ours not to reason why, ours but to do and die. Be of good cheer and believe that we are selected by the Lord to do great things. We will do great things for the world, and that for the sake of doing good and not for name and fame. Hold yourself in readiness, i. e., be pure, and holy, and love for love's sake. Love the poor, the miserable, the downtrodden, and the Lord will bless you.

— Swami Vivekananda.

அழகுக் கலை : : சுவாமி விபலாநந்தர்

சித்திரம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, கவி என்னும் இவையெல்லாம் அழகுக் கலைகள். பழைய தமிழர்கள் இக்கலைகளிலெல்லாம் நிறைந்த அறிவு படைத்திருந்தார்கள். அவர்க ளெழுதிய கவிதைகள் சங்கச் செய்யுட்கள் என்னுந் தொகுதியிலே காணப்படுவன. ஆழந்த கருத்துடைய பழங் கவிதைகள் இவைய ஓசையுடையனவாய் அழகிய சொற்களினாலே ஆக்கப்பட்டிருப்பன. பழங் தமிழரது இசைக்கலை மிக விரிவடையது. தேவாரம், திருவாய்மொழி முதலிய தெய்வப் பாடல்கள் பழந்தமிழ்ப் பண் முறையாகப் பாடுதற்குரியன. யாழ் முதலிய நரம்புக் கருவிகளும், குழல் முதலிய துளைக் கருவிகளும், பல வகைத் தோற் கருவிகளும் பழந்தமிழராலே கையாளப்பட்டன. தமிழ் நாட்டிலே இன்றும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற அழகிய கோயில்கள் பழந்தமிழரது சிற்பத் திறமையினையும், ஓவியத் திறமையினையும் நமக்குச் செவ்வீ திற் காட்டுகின்றன. புதுக்கோட்டை இராஜ்யத்திலுள்ள 'சித்தன்ன வாசல்' என்னுமிடத்திலே ஒரு கற்குகையினுள்ளே எழுதப்பட்டிருக்கிற சித்திரமானது கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலே தமிழர் சித்திரக் கலையிலே அடைந்திருந்த திறமையினை நன்கு காட்டுகின்றது.

கடந்த ஆறுமாதக்களாகத் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் சற்றுப் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். அதனாலே முன்பு காணாத அழகுடைப் பொருள்கள் பலவற்றைக் கண்டு களிக்குஞ் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. சித்தன்னவாசல் சித்திரங்களைப் போய்ப் பார்வையிட்டேன். எழுதி ஆயிர வருடங்களுக்கு

மேலாகியும் அச்சித்திரங்கள் அன்று போல் இன்றும் அழகுதந்து நிற்கின்றன. சித்தன்ன வாசலிலிருந்து சில மைல்களுக்கப்பாலுள்ள குடுமியாமலையிலே பழைய சந்தேமரரினக் காட்டு சிற கல்வெட்டு ஒன்று உளது. அதனையும் போய்ப் பார்வையிட்டேன். மா பரிபுரத்திலேகற்பாறையிலே குடைந் தெடுக்கப்பட்ட உருவங்களும் இர தங்களும் போழ்குடையன. அவை தம்மையும் பார்க்குத் களிகூர்ந்தேன்.

நமது தமிழ்நாடு இயற்கை வளப் பும் பொலிந்து விளங்குவது. சோழ நாட்டிற்கு அழகினையுந் செல்வத்தை யுந் தருகிற காணிரி நதியானது பழம் புலவர்களாலே 'தெய்வக் காணிரி' எனப் பாராட்டப்பட்டது. 'தண்பொருகை' எனப் பழம் புலவர்கள் பாடிய ஆறு இந்நாளிலே 'தாம்பிர பரணி' என வழங்கப்படுகிறது. வைகை நதி மதுரைமா நகருக்கு அழகு தருகின்றது.

செம்மை, அழகு, உண்மை என்னும் மூன்றும் வடமொழியிலே சிவம், சந்தரம், சக்தியம் எனவும், ஆங்கில மொழியிலே Goodness, Beauty, Truth எனவும் வழங்கப் படுவன. இவையெல்லாம் ஆண்டவனுடைய அருள் வழிவக்கள்; அதலினாலே இவற்றின்மூலமாக நாம் ஆண்டவனை அடையலாம். சீவாநந்த வீத்யாலய மாணவர்கள் அறிநெறி காட்டும் ஒழுக்க நூல்களைப் பயின்று செம்மையினையும், சித்திரம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, கவி என்னும் இவற்றினைப் பயின்று அழகினையும், கவி கம், தருக்கம், இலக்கணம், விஞ்ஞானம், தந்தவம் என்னுமிவற்றினைப் பயின்று உண்மையினையும் பெறும் வண்ணம் சகலகலாவல்லியாகிய சொல்லின் செவ்வி கல்லருள்புரிவாளாக.

The Ceylon University

By The Controlling Editor

HIGHER education in Ceylon, so far, has been entrusted to the University College, which prepared students for the external degrees of the London University. The courses, provided by that University, though chiefly meant for English students, were quite suitable for Ceylon students, whose education and whose educational ambitions were centred on the English models. This state of affairs has not produced much hardship as higher education in Ceylon is regarded from a purely utilitarian point of view. The only ambition of a student seems to be to obtain a degree which would serve as a sure pass-port for employment. As a result, too much value and emphasis, have been placed on examinations, which has led to the cramming spirit, without much attention being paid to the other aspects of University education.

The chief reason for the establishment of a University in Ceylon seems to be the desire to provide a University, which could be made to suit local conditions. A University in Ceylon would pay a greater attention to oriental studies and would adapt itself to suit the peculiar atmosphere of the East and to fit into the general educational scheme of the country. The predominant motive is perhaps that of national pride. Ceylon must possess a University of its own and cannot depend on a foreign University. The University must be free to develop on lines, suitable to the

country and give higher education its peculiar stamp.

It is difficult to speculate what the exact provisions of a University will be, when it becomes an established fact. But the main features are clear. It is to be autonomous, residential and unitary. First with regard to the question of autonomy, there is general approval, and it seems to have some charm about it. People argue that higher education must be free from the unwholesome influence of politics and meddling hands of politicians and should be able to guide its own policy and development. Here, too, as usual, the West is taken as a model. The flourishing Universities in the European countries as taken as examples to show the value of autonomy. It is a well known fact that in a free country like England, where the general standard of education is comparatively high, the people generally consider it a public duty to help the development of higher education through individual and disinterested service. It will not be difficult in England to raise the necessary funds by way of endowments for the establishment of a University. But, conditions are quite different in a colonial country. The people are poor generally and cannot take sufficient interest in higher education, which has a purely utilitarian value. The British Government itself cannot be expected to do much in the matter. They would be quite happy to leave this matter in our hands so long as public peace

and orderly government are ensured. The duty of safeguarding education and fostering it after many years of apathy, falls naturally on the shoulders of the State Council. To provide for higher education and raise its standard, has become a national duty for which the people must pay and must control the University as to ensure that the wishes of the people are being fulfilled. There is perhaps another reason for the retention of the state control. The State Council is the only body which is sure to reflect public opinion and keep pace with the movement of ideas. Whatever the faults of the individual member may be, yet the State Council as a body is truly patriotic and nationalistic and will hardly sacrifice the public interest. An autonomous University with the Governor as the Chancellor and a European at its head is sure to fall behind times. It may develop into a perfect reactionary institution in the pleasant surroundings of the hill capital, and fail to achieve its main purpose of training men who would easily fit into society. The University must give the lead and keep pace with the movement of ideas and progress of the people as a whole. State control seems to be absolute safeguard against the isolation of the University.

The University is to be residential and unitary. The virtues of residential life have been already cried from house tops. It is said that the present University College does not afford facilities for the development of character which a corporate life inculcates. There is the lack of that University spirit which is so essential to the University life. The example of Cambridge and Oxford,

with their traditions, has been put forward with great effect. All that is true. But for those vague virtues many sacrifices have to be made. One cannot really understand what wonderful transformation, a residential University is going to bring about, in the life of the students. Perhaps the students will develop a sense of aloofness, brought by their seclusion and lack of contact with the outside world. The University is sure to produce more scholars than public men. All this talk about the virtues of residential life is moonshine. Higher education will be limited to the few, who have the means. Talent will be excluded and this discrimination is most unfair and could perhaps have been quite legitimate a hundred years ago. What is wanted in Ceylon is not restriction but ample facilities for higher education. Restriction of higher education will be the outcome and this measure will receive the warm support of the British Government, who does not favour unrestricted education, that is sure to lead to unrest. They have before them the example of India, where unrestricted education has been the chief cause of political discontent. State Councillors too seem to have succumbed to this subtle policy. Unless provision is made for the holding of external examinations, great disservice will be done to the future generation and to the future of Ceylon. A residential and unitary University will deny higher education to the majority, though everybody has to pay for its maintenance.

Another question which everybody would like to ask is whether the future University is to be a centre of oriental culture and learning. The answer is not quite satisfactory. It

looks as if the present University College without much change is to be raised to the status of a full fledged University. The University will remain on the Western model—say of the London University—with its faculty of Arts and Science and the only satisfaction for the Ceylonese will be the provision of a faculty of Oriental Studies. It seems rather incongruous that an oriental University in an oriental country should be Western in all its main features. Further, the medium of instruction is to be English—a state of affairs which will deny higher education to the majority. The educational policy in general aims at the gradual introduction of the vernaculars as the medium of instruction and in keeping with this policy it is necessary that at the University too the vernaculars must be made compulsory in all the courses so that in time to come the change in the medium of instruction may be brought about more easily. It would have been more fitting and proper to

give the University an oriental bias by paying greater attention to the study of oriental languages, philosophy, history and relegating occidental studies to a secondary place.

The Ceylon University must develop into a centre of oriental Buddhist and Hindu culture. That should be its chief aim so that it can contribute something unique, and outstanding to the people of Ceylon and the Eastern countries. Western studies may be had at an University; the external London degrees would amply satisfy that demand. The new University is sure to degenerate to the position of one of the Indian Universities. It will not have a value of its own as the seat of oriental learning and the only satisfaction will be that Ceylon possesses a University, a third rate imitation of one of the Western Universities. Too much of insistence on entire Western standard has been our undoing, and the University is no exception to the sad state of affairs.

இலங்காதேவியின் இளைஞர்தம் கடமை

பேராசிரியர், க. கணபதிப்பிள்ளை, F. R. G. S.

ஈழநாட்டு இளைஞ்சிங்கள்க்கார்! எழுமின்! விழியின்! உங்கள் அளவற்ற ஆற்றலை நீங்கள் உணரவில்லை. ஆகையாற்றான் நீங்கள் உறங்கிக் கொண்டும், பலவாஞ்சைகளாற் பீடிக்கப்பட்டும் பாழாய்ப் போகின்றீர்கள்.

இளமையின் ஆற்றலை இயக்கம். இளமை இயக்கிக்கொண்டே யிருத்தல் வேண்டும். அங்கனமிருத்தலே அகற்று இயல்பு. நம்காட்டு இளை

ஞர்கள் தமது இயல்பையும் இழந்து விட்டனர். உலகமாயைகளாகிய உத்தியோக வாஞ்சை, சமநலப்பிரியம், நவீன நாகரீகப்பற்று, பலவீனம், ஆகிய கொடுமைகளுள் அகப்பட்டு அழுந்துகின்றனர்.

இளமையின் இயக்கத்தோடு தொடர்புடையன கிளர்ச்சி, வீரம், சுதந்திரம், சமரசம், அழகு, பெலம் அஞ்சாமை அறிவுடைமை முதலிய

அரும் பெரும் குணங்களாகும்; இவை களெல்லாம் நம் இளைஞர்களை விட்டு அகன்றுவிட்டன.

சிங்கக்குட்டிகளைப்போல் குதித்துக் குலாவித்திரிய வேண்டிய நம் காவையர்களிற் பலர், தமது வீரங்குன்றி, பெலம் சிதைந்து, கொடிய கோய்களின் வாய்ப்பட்டு நடைப்பிணங்களாக உலகத்திற்குப் பயன்படுவதன் முன்னமே இயமவேதனைபுட் சிக்குண்டு இறந்துபடுகின்றனர்.

ஆக! இதுதானே தமிழ் வீரர்ப்பண்பு! அச்சம் வருவிக்கும் போர் முனையிலும்கூட முதுகு கொடுத்துப் பின்வாங்காது, பகைவனை எதிர்த்து நின்று, தைரியத்தோடு ஒருகால் போர்புரிந்த, நமது இளைஞர்கள் இன்று எங்கு போய்விட்டனர்?

நமது நாடு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமாகில் நமது இளைஞர்கள் முன்வந்து, தங்கள் வாணடகளை வீணாக்காது, தமது தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க வேண்டும்.

உலகத்தில் நடந்தேறிய எந்தப் பெரிய காரியத்தையோ அல்லது செயலையோ எடுத்த அதன் மூலகாரணமாயிருப்பது யாதென்று ஆராய்வோமானால், அது இளைஞர் இயக்கமே என்பதையறிவலாம்.

பிரான்சு தேசத்துப் பெரிய அரசியற் புரட்சியில் ஈடுபட்டு உழைத்து அந்நாட்டின் சனநாயக ஆட்சிமுறையை நிலைநாட்டியவர் அந்நாட்டு இளைஞர்களேயாம். சீனாவின் தற்போதைய விழிப்புக்குக் காலாயிருந்தவர்களும் சீன இளைஞர்களே. ருசியப் புரட்சியை உண்டுபண்ணி அதன் பயனாக ருசியாவில் சம உடைமை

ஆட்சிமுறையை நிலைநாட்டியவர்களும் இந்தியாவின் தேசிய உணர்ச்சியைக் கிளப்பிவிட்டு அங்கே சுதந்திரப் பிரச்சினையைக் கால் கோலிப் பூழ்த்தியுட்புதைந்து கிடந்த இந்தியப் பொது ஜனங்களைப் புனிதர்களாக்கி விட்டவர்களும் அந்நாட்டு இளைஞர்களேயாகும்.

அளவிறந்த ஆர்வமும் ஆற்றலும் இளமையில் இயல்பாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நமது இளைஞர்கள் பற்பல துறைகளிற் சென்று தொண்டு புரிந்து வரல்வேண்டும். நம் நாட்டு இளைஞர்களிற் பெரும் பகுதியார் சுயநலப் பிரியர்களாக விடுகின்றனர். ஆங்கிலம் கற்றுவுரும் மாணவர் தமது பரிட்சைகளிற் சித்தியெய்தியவுடன் அரசினர் உத்தியோகத்தையே நாடிச்செல்லுகின்றனர். தமிழ் அல்லது சிங்களம் கற்றவர்கள் உபாத்திமைத் தொழிலையே நாடுகின்றனர். இந்த இலக்கியங்களை அடையாதவர்கள் அணிந்த காற்சட்டையையும், சப்பாத்தைபும் அகற்றிவிடுவதற்குக் கூட மனமொருப்பாதவர்களாய்த் தெருக்தெருவாய்ச் சோம்பித்திரிகின்றனர்.

இவர்கள் இங்ஙனம் திரிய நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலை காலவரையில் குன்றிக்கொண்டே வருகின்றது. வறுமை, கடன், மதுபானம் பருகல் முதலிய கொடிய பிணிகள், நாட்டிற் புகுந்து நடனமாடுகின்றன.

இவ்விதமான சிர்கெட்டநிலை நம் நாட்டில் வேரூன்றிவிடுவதற்கு மூலகாரணங்களாய்ச் சில உள. அவைகளை இவ்விடத்தில் எடுத்துரைக்க யாம் விரும்பவில்லை.

தம்போதைய சமூகச் சீர்கேட்டை நமது இளைஞர்கள் எங்கனம் சீர்கிருத்தலாம் என்பதைப்பற்றி உசாவலோம்.

இளைஞர்கள் சென்று தொண்டு செய்வதற்கு ஏற்ற ஏழுதுறைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் சமூகச் சீர்கிருத்தத்துறை, அரசியல்துறை, மதத்துறை, கல்வித்துறை, பொருளாதாரத்துறை, சுகாதாரத்துறை முதலியவைகளாகும்.

நமது சமூகம் முன்னேறவேண்டும். இந்து சமூகமோ, கிறிஸ்து சமூகமோ, முஸ்லீம் சமூகமோ, புத்த சமூகமோ, எந்தச் சமூகத்தைப் பார்த்தாலும் அதில் அநீதிகளும் அதர்மங்களும் குடிக்கொண்டு விட்டன. இவை தூயவையாதல் வேண்டும். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தலை எந்தச் சமூகத்தவரும் பொதுநோக்காக இருத்தல் வேண்டும். ஆசாரமற்ற வழக்க வழக்கங்களாகிய வீண் ஆடம்பரங்கள், சமயச் சண்டைகள், சாதி பேதம் பாராட்டல், பிறசமயம் புகுதல், ஒருவர் மதத்தை மற்றொருவர் தூஷித்தல், பாலிய விவாகம், தேவாலயங்களில் ஆடு, கோழி, பசியிடுதல், ஆலயபரிபாலனத்திற்காக விடப்பட்ட பணத்தை அபகரித்தல் முதலிய கொடுமைகளை அடியோடு வேரறுக்க நம் இளைஞர் முயலல்வேண்டும்.

அரசியலென்றால் நம் இளைஞர்களுக்கு ஒரு புது இயலாகத்தான் நோன்றுகின்றது. நம் இளைஞர்கள் அரசியல் துறையிலும் ஈடுபடல்வேண்டும். சுதந்திர உணர்ச்சி அவர்களின் உள்ளத்தில் உதித்தல் வேண்டும். அடிமைநாட்டினுள்ளவர்கள் செத்த பிணங்கள் போலாவர். அவர்கள் வா

ணுட்கள் வீணுட்களாகும். அடிமை நாட்டில் தவமும் பயனற்றதாகும்.

நமது மக்கள் தங்கள் வாக்குரிமைகளைச் சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. கள்ளுக்கும் சாராயத்திற்கும் பணத்திற்கும் தமது வாக்குரிமையை நம்மவரில் அனேகர் விற்றுவிடுகின்றனர். பரிதான்ப்பாச உத்தியோகஸ்தர் மனங்களிற் குடிக்கொண்டுவிட்டது. இக்கெடுதிகளை நம் இளைஞர் தொலைக்க முன்வருவாராக!

மதத்தின்பேரில் எத்தனை அதர்மங்கள் இழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒருவர் மதாசாரங்களை மற்றவர் தூஷிக்கின்றனர். சத்தியத்தை அறிய ஆவாவுகின்றவர் ஒரு சிலரே. ஆனால் அவர்களைக்காணல் அரிது. சமரசக் கொள்கையே மதத்துறையில் நிலவுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு சமயத்தினரும் யேசுநாதர், விவேகானந்தர், முகம்மது நபி, புத்த பெருமான், இராமகிருஷ்ணர், மாணிக்கவாசகர், கிருவள்ளுவர் முதலிய பெரியார்களதுகொள்கைகளை ஐயத்திரிபறக் கற்றுத் தெளிந்து, அவற்றுள் இலமறைகளிகளைப்போல் திகழும் சத்திய நெறிகளைக் கடைப்பிடித்தல் அவசியம். அங்கனம் செய்யாவிடின் நமக்கிடையிற் சகோதரப் பான்மையும், ஒற்றுமையும், ஒத்துழைப்பும் ஒருக்காலும் ஏற்படா. சமயத்தில் சமரசமே நம் இளைஞர்களின் இலக்காக இருத்தல் வேண்டும்.

கல்வித்துறையில் நமது முன்னேற்றம் போலி முன்னேற்றமாகும். ஏதோ சில பரீட்சைகளில் சித்தியடைந்துவிட்டால் நாம் கற்றுவிட்டோமென்று இறுமாப்படைகின்றோம்.

கமது மூதாதையரிலும் பார்க்க நாம் என்ன விதத்தில் கல்வியில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றோம்? கமது கல்வி கமது வாழ்க்கையில் எவ்விதம் பயன்படுகிறது? கம் கல்விமுறையின் பயனாக எத்தனை புலவர்கள், சாஸ்திர நிபுணர்கள் தத்துவ ஞானிகள், அரசியல் அறிஞர்கள், சமயக் குருக்கள், ஸ்ரீநலப்பிரியர்கள் கமது நாட்டில் தோன்றித் திகழ்கின்றனர். ஒரு வரங்கட இருக்கின்றனர்? இல்லை. சரி; நாம் மெனாட்சிச் சாஸ்திரங்களைப் பயின்றதால் அவர்களைப்போலாவது பருப் பொருள் அறிவு விரிந்தியிற் தேர்த்து விட்டோமா? அதுவுமில்லை. அவர்களைப்போல் பீங்கான், கோப்பை, சுத்தி, இயந்திரம், இராசாயன வஸ்துக்கள் இவைகளுள் ஏதாவது ஒன்றைக்கூடச் செய்வதற்குக் கற்றுக்கொண்டோமா? இல்லை. அங் கனமாகில் கமது கல்வியின் பயனென்ன? லிகிதர் வேலை பார்ப்பது மட்டுந்தான்! ஆக! சிறந்த கோக்கம்! இதைவிடக் கல்விக்கு இழிந்த கோக்கம் கிடையாது. மக்கள் உள்ளத்தில் அமிழ்த்திக் திடக்கும் ஆற்றல்களையும் உணர்ச்சிகளையும் துண்டிட்டு அவர்களைப் பண்படையவர்களாக்குவதே கல்வியின் கோக்கமென்பர் சான்றோர். அவ்வித கோக்கத்தைபுடைய கல்வியையே கமது இளைஞர் கற்க முயலவேண்டும்.

கமது கல்வியினது நிலையிலும் பார்க்க மிகவும் தாழ்ந்த நிலையி ளிருப்பது கமது பொருளாதா நிலை

யாகும். எவரைக் கேட்டாலும் வாயில் கடன் என்ற வார்த்தை நிலவுகின்றது. கம்நாட்டு வறுமை கொடிது! மிகக் கொடியது! வாழ்க்கையின் போகங்களின் பெயர்களைக்கூட அறியாது கம்நாட்டிலுள்ள மக்களிடம் பெரும் பகுதியார் சிவிக்கின்றனர். இவர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் பேதமென்ன? கம் ஏழைபடும்பாட்டை எடுத்துரைக்க இயலாது. என் பேனுவாட்சியுறுகின்றது! கம் மக்களின் பொருளாதா நிலையை ஒரு படியிலாவது கம் உயர்த்துவதாயிருந்தால் குடிசைக் கைத்தொழில்கள், விவசாயம், கூட்டுறவியக்கம் முதலியன கம்நாடு முழுக்க நிலைபெறச் செய்தல் வேண்டும்.

இலங்காதேவியின் இளைஞன் ஒவ்வொருவனும் தனது குறிக்கோளாக மண்விட்டடியையும், விளக்கு மாற்றையும் கைப்பிடிப்பானாக. இக்கருவிகளைத் தினந்தோறும் இருமணித்தியாலங்களுக்காவது தக்க முறையில் கம் இளைஞர் உபயோகப்படுத்துவாராக! மண்ணைத்தோண்டிவிண்ணைக் காண்பதே இவர்கள் முழு கோக்கமாக இருக்கல் வேண்டும். விளக்குக் தடியாற் சுகத்தைப் பேணுவதே இவர்கள் குறிக்கோளாகும்!

இலங்காதேவியின் இளைஞர்கள் இலங்காதேவியின் உயர்ச்சி உங்களைப் பொறுத்ததாகும். “எட்டுப் பூச்சி போலே—தமிழா..... இனி இருக்கலாமோ?” இளைஞர் வாழ்க! இலங்காதேவி வாழ்க!

“சசனுக்கு அன்பில்லார் அடியவர்க்கும் அன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்.”

—சிவஞானசித்தியார்.

Our Educational Ideals

By S. Ambalavaner, B. Sc. (Lond.) Member, Board of Education

THE aims and ideals of education are as infinite as human hopes. Plato defined the aim of education as to develop in the body and in the mind all the beauty and all the perfection of which they are capable. But there has been no universal agreement in regard to the nature of that beauty and perfection of the ideal individual. Every age and class has had its ideal. They held up for emulation now this model of a man and now that. This method of human models failed to produce true progress. The leaders of the churches clamoured for a return to religion as the basis of education. But unfortunately they could not agree on the religion to which the return should be made.

The educational system of this island has no ideal whatever. Its primary has been to train persons to take their places in the administrative machinery of the country. In the progressive countries of the West, the chief aim of education has been to give birth to a society that would be politically and economically free. In the East, however, the purpose of education has been different. The attainment of spiritual freedom has been its one and only goal. Each ideal by itself has been found most inadequate to meet the needs of life. The West in its pursuit of political and economic freedom has been driven to the inevitable end of war and all its horrors. The East with its exclusive concern with only the things of the spirit has remained under the continued subjugation of the stronger races.

The greatest need to-day is a re-orientation of education that would

effect a synthesis of these two ideals. It should be the aim of a school to foster this synthesis of ideals. We want from the West the accumulated treasure of scientific knowledge and arts. We have to learn from them their great political theories and the method of industrial and economic development. But such knowledge will be of no avail unless we acquire the supreme knowledge of God which the study and practice of the Universal religion of Vedanta alone can give. This has been the ideal laid down by Swami Vivekananda for the educational institutions run by the organisation which he founded. In common with the other schools of the Ramakrishna Mission we have spared no pains during the brief period of our existence in keeping aloft this great ideal for the attainment of which, let us offer this prayer in the words of Tagore:—

"Where the mind is without fear
and the head is held high;
Where knowledge is free;
Where the world has not broken
up into fragments of
narrow domestic walls;
Where words come out from the
depth of truth
Where tireless striving stretch-
es its aims towards
perfection;
Where the clear stream of
reason has not lost its way
into dreary desert sand of
dead habit;
Where the mind is led forward
by thee into ever-widening
thought and action;
Into that heaven of freedom, my
Father, let my country awake."

மரம் பழுத்தால்.....

வே. குப்புச்சாமி, மாணவரில்லத்துப் பழைய மாணவன்

பலதிசையும் பரவும் ஒளிவினை யுடைய முத்து இருளடைந்த சிப்பி ஒன்றுள் முழிக்கின்றது; புலால் நாற்றத்துள் தவிக்கின்றது; வெளியில் நடமாட ஆவாவுகின்றது. எனின், படிப்படி வளர்ச்சியுடன் யாவும் ஆங்கு காலமேயாகும். திருவருள் வளியால் விளைந்த இம்முத்து காலத்தில் சேரிடம் சேர்ந்த பலரறியும் பாக்கியம் பெறுகின்றது. இராமன் காடேகும் பொழுது தாயருற்ற அயோத்தி மக்களனைவரும் 'கோவைப் பிரியாது அணுகி உற்றுறையும், யாருமுறைய வே சின்னூரில் புற்றடைய காடெல்லாம் நாடாகிப் போமென்றனர். இய்விரண்டினை ஒப்பது ஓரிடம்.

நிலவானிடையே இமைகளை வெட்டிப் பார்க்கும் விழுமிய விண்மீன்கள் முழுமதியில் தண்ணிய கதிர்களில் விழுந்தன யாவும் மயங்கிப் பொன்னிறக் கொள்கின்றன. மெல்லிய பூங்காற்று சுகமாய் இளந்தளிர்களின்மேல் தவழுகின்றது. மாக்களும் மக்களும் தஞ்சும் நன்னென்ற யாமம். அன்றிலையொத்த ஆந்தை மட்டும் நிலவப்பயன்கொள்ளும் கோமம். அண்மையில் 'ஓம்' என ஒலியிடும் ஓசைமாத் திரம் திவலை கொட்டும் கடலிடை எழுகின்றது. வெண்மணல் பரந்த வெளியிடை ஆங்காங்கு அமைந்துள்ள சிறு பற்றைகள். இயற்கையின் எழில்பிரகாசிக்கோம். ஏகாந்த மாயவிடம். இயற்கை அழகு உண்மையின் உருவமன்றே! எனவே, உண்மைப் பொருளொன்று இவ்வெண்

மணல் வெளியைச் சுவைத்து, அவனிடையே மக்களிடையே நிலவும் அறியாமை, கல்விபின்மை, வலோற்கார மதமாற்றம், வறுமை, பிற்போக்கு என்பனவற்றை ஆராய்கின்றது. ஆராய்ந்த அப்பொருள் அவன் அமர்நின்றது. புதர் நிறைந்த காடெனவும், பிணம் தின்னும் பேய்மகளிர் ஆடும் சடலையெனவும், அப்பொழுது அணுகாது அகன்ற மக்கள், இன்று கலையின் விளக்கத்தை வியக்கின்றனர். பழையன கழித்தலும் புகியன புகுதலும் கால இயல்பன்றே.

பதினைந்து ஆண்டுக்கு முன்னர் திருவருள் தூண்ட இட்ட ஒரு வித்து. திருவருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வித்து, வளர்ந்து பரவுதற்கு வேண்டிய பரந்த நிலப்பரப்பினை நல்கி, மங்காய் புகழ்கொண்டு 'உடையார்' இருவர். அயல் மக்கள் வெறுத்த மணல் காடு. வெண்மணலிலிட்ட வித்து விளையுமோ என்னும் வியப்பு பலருக்கு எழுந்தது. ஊனக் கண்களுக்குப் புலப்படாத திருவருள் நீரில் நிற்கின்ற செடியின் வேரை அவர் அறிந்திவர்போலும். வெந்து விழுமென்றனர் தண்மையற்ற சிலர். எதிர்மதக் கட்சியினரின் வெண்காற்று விசிற்று. வேருமணல், புயல், மரங்கள் போன்ற நன்றோக்கமற்ற குடியிய மனம் படைத்த சிலர் எரிவு கொண்டனர். இவ்விடர்க்கண அல்லலுறாது, செடியின் வளர்ச்சியைத் தளரவிடாது, அல்லவப்போது வேண்டியன நல்கி, காப்பாற்றி வந்தனர்

பலர். அவரில், அதன் தலைவராகிய அருந்தியன் கல்வி கற்றவரானது, இருந்தனர், தமிழ்நாடு போற்றும் சமுதாயத் தலைவராகிய உயர்கிரு சுவாமி சிபுலாநாதர்கள். தமையாட்கொண்ட குருதேவரின் அருளும், கல்வியின் விளக்கமும், சமயப்பற்றும், அரும் தியாகமும், பெருகி எழும் அன்பும், ஒருங்கு திரண்டு எழுந்த பிறப்பெனத் தோன்றிய சுவாமிகள், அசைவற்ற ஆதரவும், நிலைபுள்ள கிழலும் நல்கி, இளங் கன்று போன்ற தமது குருபெயர் பொறித்த 'சிவாகந்த' வித்தியாலயத்தைப் பேணி வளர்த்தனர். அவர்களுடன் உடனிருந்து உற்றது கொண்டு மேல்வந்து பொருளுணரும் பெற்றவிராய்ந்த எழு ஆசிரிய குழுவினரும், சுவாமிகளின் நோக்குக் கொப்ப உழைத்தனர்; உழைக்கின்றனர். பருவமெய்திய மரத்திற்கு நீர் வார்த்து வளர்க்கவும் வேண்டுமோ. அசைவற்று வேருன்றிவிட்டது. கிளைகள் பல வீசி வளர்கின்றது. பூத்துக் காய்த்துப் பழுக்கும் தரம். இளமையில் அவலப்பட்டு வளர்ந்த மரத்திற்கு மேல்வரும் இடர்கள் துரும்பே. அடக்கத்தான் படிப்படியாய் வளர்ந்தது மாபெரும் சிவாகந்த வித்தியாலயம்.

மரத்தின் வடதிசைக்கண் முதன்மையில் வீசிய கிளையே மானவரில்லம். அதன் அணித்தாயுள்ள நந்தவனத்தின் நடுவேயுள்ள அழகிய குருதேவராலயம். கோயில்கொண்ட அப்பெருமானே அன்று நிலாவொளியை அதுவித்து ஆராய்ந்து அமர்ந்த பொருள். இராமனும் அதுவே. கடலைக்கண் பேயோடாடும் சதாசிவனும் அதுவே. அதுவே வித்தியாலய வளர்ச்சியின் தோன்றாத் துணை;

அஞ்ஞான இருளைக் கடிந்தெழுந்த ஞாயிறும் அதுவே. தென்திசைக்கண் பரந்த சிறுகிளை சித்திரகூடம்; இராமன் அடிவைத்த இடம்; சித்திரகூடத்திலுழைப்பே, சின்னூரில், புற அடைய காடெல்லாம் கமலாலயங்களும், சிவபுரிகளும், ரெஞ்சலையங்களும், மாகி மிளர்கின்றன. சில சிங்கட்கு முன்னர் வடதிசைக்கண் தோன்றிய அரும்பு, அழகிய 'ஆசாரிய மந்திரம்'. இவை யாவையும் அடக்கியுள்ளது, முழுமையில் மயங்கும் தேவலோகமாகிய சிவாகந்தபுரம். இதுவே ஆங்குக் குறிப்பிட்டவீடம்.

அடக்கமுடைத் தண்ணீர் போன்ற வித்தியாலயம் ஆழமுடைத்து. ஆழமுடைய ஆழிக்கணுள்ளன ஒளி வீசும் நித்திலங்கள். ஒளிவீசி மக்களை வரவழைக்கும் நித்திலம்போன்றுள்ளன வித்தியாலய நோக்கங்கள்; நோக்கங்கள் பலதிசையும் செறிந்தன; மங்கியிருந்த முத்து ஒளிவிற்கின்றது.

மரம் பழுத்தது. கிளைகளில் பல கூண்டுகள். கூண்டுகளில் கலகலக்கும் அழகிய சிறு புட்கள்; கூடுதோறும் தாவி வீளையாடுகின்றன. வேறுசில வெளிப்புறமிருந்து மாவைத்தேடி வருகின்றன. எல்லாம் உறவு கலந்து பழங்களை உண்கின்றன. பழங்களை விடுத்து செங்காய்களைக் கொத்த விழையும் புட்களை, மேற்புறத்திலிருக்கும் முதிர்ந்த எழுபறவைகள், நலவழிப்படுத்தி பழங்களை உண்ணத் தூண்டுகின்றன. மரத்தின் உச்சிக் கிளையில் உட்கார்ந்து இருக்கின்றது ஒரு ஞானப்பறவை. தியாகத்தினுருவது. கீழ்க்காக்கி நடப்பனவற்றைச் சுவைத்து மகிழ்கின்றது. கலகலவெனும் ஓசை காதுக்

கிணைமை பயக்கின்றது. முதிர்ந்த பறவைகளும் சிறியனவும் எத்தகைய ஒற்றுமையுடனும் உணர்ச்சியுடனும் முறையே ஊட்ட உண்கின்றன என்பதை உள்ளிஉள்ளி ஆரந்தம் கொள்கின்றது. பலதிரைக்கண்ணுமுள்ள குஞ்சுகளைக் கூவி அழைக்கப் பேரவா கொண்டது. கிளைகள் பல வளரப் பார்ப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமா

யிருந்தது; இருக்கின்றது. மரத்தை மேலும் பல கிளைகள் விட்டுப் பரவச்செயின், பழங்கள் நிரம்பி வழியும். வழியவே, புட்கள் பல மொய்க்கும் எனத் தனிமையிலிருந்து யோசிக்கின்றது. ஏற்ற வழிகளை ஆராய்கின்றது. மரம் நன்கு பழுக்கவேண்டும், பழுக்கவேண்டும் என்பதே சதா சிந்தனை. மரம் பழுத்தால்.

A Moonlight Boating on the Batticaloa Lagoon

By A. Thedchanamoorthy, J. S. C.

THE clock was striking seven the moon was shining in the western sky, when we decided to go a-boating on the lagoon. In the company of some of my friends, I made for the sparkling waters of the lagoon. We had only one boat, but it was just the one to serve our purpose.

The intercepting lagoon lay before us calm and quiet with elegant surfs. We stood on the strand, which commanded a full view of the immense lagoon and launched our boats. At that lonely hour, some sweet sounds caught our ears as they came breaking the silence of the waters. A cold wind was whistling and creeping on our faces as it swept over our bodies. The stars shed guiding light and the moon beams were lingering over the lagoon and we rowed about and made the

best use of the opportunity, we had.

The bottom of the lagoon could be seen and we could catch a view of the marvellous jelly-fish that swam about happily. Wherever we rowed we heard nothing but the singing fish. Wherever a casual eye was cast we could glance at nothing but the jelly fish. We could see the interminable lagoon with a sprinkling of boats, and trees hidden by mist, on either banks. When we looked up, we saw only twinkling stars and the moon like a silver ball.

Gradually the moon was swaying towards the east and thus we had to put an end to our enjoyments. The sound of the singing fish subsided, as we rowed to the shore.

After having enjoyed well, we retraced our way to our houses. The musical sounds of the singing fish still ring in my ears.

"The acceptance of the doctrine of equality of religions does not abolish the distinction between religion and irreligion. We do not propose to cultivate tolerance for irreligion."

—Mahatma Gandhi

விவசாயமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும்

வே. குமாரசாமி, S. S. C.

இலங்கையின் வ்ருமானத்தில் பெரும்பகுதி கல்வி விருத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு கடைமுறையில் இருக்கும் கல்விமுறை பொதுவாக மேல்காட்டு முறையைத் தழுவின அமைக்கப்பட்டதாகும். இக் கல்விமுறை கிருஷிகத்தையோ அல்லது சிவனோபாயத்தையோ கொண்ட தொழிற் துறைகளையோ விருத்தி செய்வதைத் தவிர்த்து அரசினர் உத்தியோகங்களில் அமர்வதற்கும் ஆசிரிய பதவியில் சேவை செய்வதற்குமே ஏற்றதாக அமைக்கப்பட்டதாகும். இலங்கை விவசாய விருத்திக்கு ஏற்ற நாடு. இங்கு உள்ளேரில் பெரும்பாலோர் கமக்காரர்; ஆகையால் இவர்களும் இவர்களின் பின் சந்ததியாரும் கிருஷிகத்தில் முன்னேற்றவேண்டுமானால், கல்விமுறை இவர்களுக்கு ஏற்ற முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை அரசினர் சிறிதும் சிந்தித்தனரில்லை.

இலங்கை ஒரு காலத்திலே மிகச் செழிப்பாக இருந்ததென்று சரித்திர ஆராய்ச்சிப்படி அறியக்கிடக்கின்றது. இங்கு வறண்டபாகத்தில் (Dry Zone) பயன்படாது சிதைந்து கிடக்கும் குளங்களும் கால்வாய்களும் இவற்றிற்குச் சான்றாகின்றன. அக்காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து செல், அரிசி ஏற்றுமதி செய்தனரொன்பதைப் பழந்தமிழ் தாஸ்களில் ஒன்றாய் பத்தப் பாட்டில் உள்ள பட்டினப் பாடலில் “சமுத்தணவும்

காமுத்த தாக்கமும்” என்று கூறுதலால், சமும் அக்காலத்து இந்தியா முதலிய நாடுகளுடன் தொடர்வுற்று இருந்ததென அறியக்கிடக்கின்றது. இவ்வாறு பேர்பெற்ற நாடு இங்கு உள்ளேர் உண்பதற்குப் போதிய அரிசி இல்லாது பிறநாடுகளில் இருந்து ஏன் இறக்குமதி செய்யவேண்டும். இலங்கை அரசினர் அல்லது இங்காட்டுப் பொருளாதார விருத்திக்குப் பாத்திர வாரிகளாகிய விவசாயப் பகுதியினர் ஏற்ற முறைகளைத் தக்க காலத்தில் கடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து இவ்வுணவுக் கஷ்டம் உண்டாகாதபடி ஏன் தடுத்திருக்கக் கூடாது?

மானிடருக்கு இன்றியமையாதது போசணம்; அது இல்லாவிடின் அவர்கள் எழுந்து நடப்பதுகூட முடியாத காரியமாகும். மனிதன் சுத்தகோடு தைரியமாக இருப்பினன்றே மற்றக் கருமங்கள் எதனையும் செய்யலாம். குழிகள் இல்லாவிடின் அரசுதான் எதற்கு? பயிப் பெதற்கு? வீடு வாசல் பொருள் பண்டங்கள் தான் எதற்கு? இவையாவையு மிருத்தும் பயனற்றதாகின்றன. ஆதலால் அரசினர் கிருஷிகம் இன்றியமையாதன வென்றும் அது மற்றைய அம்சங்கள் யாவற்றிலும் கூடிய சிரத்தையைப் பெறவேண்டியது என்பதையும் நன் கறிவது அத்தியாவசியமாகும். கல்வி, கிருஷிகம் இவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சியுள்ளன. இவற்றில் ஒன்றுக்காகப் பயன்படுத்தப்

படும் பணம் மற்ற விஷயத்துக்காகவும் பயன்படக் கூடியமுறையில் நம் கல்வித்திட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யின்ற தற்போது கல்வி விருத்திக்காக பிரயோசனப் படுத்தப்படும் பணம் வீணே போவது போலீராத், செலவிடும் பணம் யாவும் காத்திராப் பிரகாரம் இணையற்ற பயன்கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இற்றைக்குச் சிலகாலங்களுக்கு முன்னர் பத்திரிகைகள் யாவற்றிலும் இவ்விஷயத்தையிட்டுப் பலர் இடையறாது எழுதிக்கொண்டிருந்தனர். கல்வி விவசாய மந்திரியாரும், இவர்களின் கிர்வாகக் கமிட்டியினருமாக இலங்கையிலுள்ள பல பெயர்பெற்ற கலைஞர்களுடன், தற்போது கல்வி பயின்று வேலையில்லாது அலைந்து திரியும் மாணவர்களைக் கிருஷிகத்தில் அமர்த்துவதற்காகப் பல முறைகளைக் கையாளும் நோக்கமாக, கல்வி கிருஷிகத் திட்டங்களைக் கலந்து ஆராய்ந்தனர். இதன் பயன் என்னவாகப் போய்விட்டது? இவைகளுக்காகச் செலவிட்ட பணம்தான் எவ்வளவு. ஆனால் இவைகளால் யாம் அடைந்த பலன்நான் என்னே? வீணிலே பணத்தைச் செலவு செய்ததுதான் மிச்சம்.

பிரயோசனப்படாத கல்வித் திட்டத்தை மாணவர்கள் வீணிலே பின் பற்றாது, பயன்படக்கூடிய திட்டமொன்றை அமைத்து அதில் பயில்வோர் யாவருக்கும் கல்ல நயமடையும் வண்ணம், வழிவகைகளை உண்டு பண்ணிக் காலத்தை வீணிலே கழித்து வருடாவருடம் வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தின் பிரசைகளாக வருவதை ஒழிக்கின் இந்நாட்டின் பொருளாதார நிலை எவ்வாறிருக்கும்? இலங்கை முன்போலச் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வழங்கும், கீழ்க்கரை மிகச் செழித்தோங்கும், நாம் பழமைப்படி நெல், அரிசி பிறநாடுகளுக்கு ஏற்று மதி செய்யலாம். நம் இளைஞர்கள் குமஸ்தா பதனியைத் தேடிதலையும் மேலாட்டு நாகரீகத்தில் அறியாது சடுபடுத்தலையும் தவிர்த்து நம் முத்தாகைகளின் தொழிலாகிய ஏர்த்தொழிலின் மகிமையை நன்குணர்வர். பின்னர் கிருஷிகம் தொழிற்கல்வி ஆகியன தனது கிராமங்களை எங்கும் மிகச் செஞ்செழிப்பாகப் பாப்புவது போன்று பல பாகங்களிலும் மிக மேலோங்கும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

“இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டும், பிறவாமை வேண்டும், மீண்டும் பிறப்பு உண்டோடல் உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும். இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவா! நீ ஆடும்போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க.”

— காரைக்காலம்மையார்.

*

*

*

*

“அளவற்ற பொறுமை, அளவில்லாத தூய்மை, முடிவில்லா முயற்சி இவையே கல்ல காரியங்களில் வெற்றிபெறும் இரகசியங்கள்”

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

At the Sylvan Shrine

By K. Retnarajah, S. S. C.

ALIGHTING at Tissamaharama station during August, you proceed towards the outlying jungle till you reach a spot called Katragama. Your path which was formerly paved with a thick layer of withered leaves intercepted here and there by gigantic roots and stones, is at present improved a little. Overhead lies a green hood of inturned branches from which leaves droop fantastically. In one direction rises a cry of "Arohara" and when it dies away it is taken up by others in another direction by a cry of "Sathu". In this way the whole forest rings with the cry, and you rest for a few minutes at the "Thannipanthal" and finally reach your destination after a long but pleasant walk of about ten miles.

You are now in the midst of the jungle where numerous country folks of different places of the world have poured to celebrate their "Worshipping ceremony". The surrounding villages are generally inhabited by the Sinhalese. They are worshippers of "Kandaswamy" and they worship him thrice a year. A huge temple stands at the centre and surrounding it are small buildings for the other gods and a great wall runs all round.

The whole place is full of shops of all kinds and in them are seen the faces of various people. From the early hours of the morning many a "Kavady" bearer with the excruciating pain of hooks fastened to his back dances in frenzy in front of the temples, where many a hand is out-stretched solemnly to their gods.

The temple door is opened the whole day, but the image is not shown out. The offerings to the image are taken in trays and handed over to

the "Katpaganar" who sends them in through the door-cloth and returns them after placing them before the idol as we are to suppose. A large row of burning camphor and coconut oil lamps lit the place and the male devotees naked to their waists, and women clad in gaudy coloured costumes, stand praying with upraised hands. At night, the same pooja is repeated but with greater fervour. The idol, covered with costly silks woven with glittering jewels, is taken round the temple, and to the temple of Valli Devi with torches glaring in the midnight air and all over burning camphor in 'chatties' is seen on the heads of the worshippers, to the accompaniment of the incessant beating of the tom-tom, and the peculiar noise called "Kuravar" made by the women. The procession is over by dawn and for a short while the people rest on the milk-white sandy bank of the Manikka Ganga under myriads twinkling stars, unmindful of the trumpeting of the mosquitoes close at hand.

Day in and day out, the same ceremonies follow for about a fortnight and on the last night many shiver and shed tears while some walk over a charcoal burning track of about twenty to twenty five feet in length. Then, on the last day, the idol is taken in procession to the Ganga and the devotees assemble there in the ice-cold water. The river then teems with heads that vie with one another to immerse their heads simultaneously with that of the idol.

With this final act of worship, the great crowds disperse to their various homes, leaving the temple and its confines to the forest denizens for another few months.

The Collapse of Singapore

By K. Skandarajah, J. S. C.

THE collapse of Singapore was swift and amazing. Within a single week it was all over. Never before in history had Britain suffered such a great defeat. The impossible had happened.

The causes of this collapse were manifold. The strategy was based on defence. The impregnable line of fortification, that lay in the South East and West facing the sea was of no use. The cunning Japanese penetrated into Singapore through the causeway of Johore, which was not well fortified. When the war broke out, the English, instead of taking the initiative, talked about the Japanese and their lack of skill in battle. Meanwhile, the Japanese General staff was working with great energy and pertinacity, perfecting its organisation, equipment, and plans of campaign. When the unexpected and threatened attack came, the courage, which Singapore had against the Japanese, faded and still it held out for more than three weeks. Many islands of the Philipines surrendered for the simple reason that they were

not well fortified to resist the Japanese attack. Singapore, which stands out as a key to the East, as Gibraltar is in the West, is now in Japanese hands. None could withstand the heavy attack of the Japanese by tanks as well as by planes. Kuala-Lumpore's agony was limited to a period of two couple of days. The mechanised might could not be checked, in spite of the magnificent help rendered by the Indians and Americans.

The cunning Japanese wanted to attack Ceylon also but were baffled in their first attempts. They are not foolish enough to repeat it again and cause panic among the people. When Singapore was heavily attacked by air, many casualties were caused, because the people were out on the roads sight-seeing. Many children in Singapore died because of the noise that was caused by the terrible explosive bombs that fell even 500 yards off. But, we, the inhabitants of Ceylon should take proper air-raid precautions, as we are taught, and save ourselves from bombs and enemies.

கோடை காலம்

சு. பத்மநாதன், 7-ம் வகுப்பு

பாட்டம் பாட்டமாகப் பெய்த மழை குறைந்துவிட்டது. மரங்கள் யாவும் ஒருகாலத்து ஆனந்தத்தில் அமர்ந்திருந்தவை ஆற்றாத துயரத்தை அடைகின்றன. யார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக இருந்த இளம்

பச்சை இலைகள் பழுத்துக் கண்ணுக்குக் கவர்ச்சியற்ற வரண்ட மஞ்சள் பொருந்திய சிவப்பு நிறமாகத் தெரிகின்றன. மானிடரில் ஒருபாலார் கோடைக்காலம் வந்துவிட்டது என்று புன்முறுவல் அடைகின்றனர். ஒரு

சிலர் வந்தது கோடைக்காலம் என்று சசிக்க இயலாமல் அருள் கோடை வயத் தூற்றுகின்றனர். மாணுடரின் வாழ்க்கையில் மிகக் கொடியது இக் கோடைக்காலமே. மனிதன் தன் உடம்பின் சுகத்தை இழக்கின்றான். மரம் செடி கொடி புல் பூண்டு இயற்கையுடன் சண்டையிடத் துவங்குகின்றன; கோடைக்காலத்தைத் தூற்றுக்கின்றன. இச் சண்டாளன் எப்போ இங்குவிட்டுப் போவானே என்று சிந்தித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. தங்கள் தோழன் "மாரி" எப்போ வருவான் என்று, ஒன்றோடு ஒன்று யோசிக்கத் தொடங்குகின்றன. பின் கூவி அழைக்கின்றன. தங்கள் சேவகரியத்துக்காக எப்போ ஒரு பாட்டம் மழை பெய்யும், பூமாதேவியின் உஷ்ணத்தை எப்போ குறைக்கும் என்று உரையாடுகின்றன. ஐயோ! பரிதாபம். இலைகள் எல்லாம் அழுகின்றன. புல் பூண்டிகள் எல்லாம் பார்ப்பதற்கு அலங்கோலமான வரண்ட இழிவான பச்சை நிறத்தைக் கொடுக்கின்றன. பார்த்த இடமெல்லாம் வறட்சியாகத்தான் தோன்றுகிறது. கால் ஊன்றி நடப்பது கஷ்டம். புல்லின்மேல் அடிவைக்க அது துகளாய்ப் போகின்றது.

வெயில் மிக்க கோரமாக எறிகின்றது. அனல் ஒருவராலும் தாங்க முடியாது இருக்கின்றது. காற்று நன்கு வீசினால் அன்றி வெளியால் செல்வது அசாதகியம்தான். இதற்குள் கச்சான் காற்றும் வீசத் தொடங்கினிடின காலநிலைபரத்தைவிட்டு என்னதான் சொல்லலாம். மனிதரை வாட்டுகின்றது. சேர்ந்து விழுகின்றனர், குளம் குட்டைகள் யாவும் பாபரவென்று வற்றுகின்றன. புல்

இருந்தவிடமும் தெரியாது பொடி பொடியாய்ப் பறக்கின்றது. புழுதி படைபடையாய் கருமேகங்கள் போன்று எழும்புகின்றது. மானிடர் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு காட்டிய காய் நரிப் பயிர்கள் யாவும் சேர்ந்து விழுகின்றன. மாடுகள் யாவும் மேய்வதற்குப் புல் தண்ணீர் இல்லாமல் வெயிலின் கொட்டுரத்தால் உடம்பு மெலிந்து ஏறும்பு வெளிவரத் தோல் வரண்டு காலோடுகால் அடிபடக் காதுகள் தூங்கக் கண்கள் கண்குழியினுட் செல்ல, நிழலுள்ள மரம் எங்கு இருக்கின்றது என்று தள்ளாடித் தள்ளாடி மணித்தியாலம் ஒன்றரைக் கட்டை வேகத்தோடு செல்லுகின்றன. தற்செயலாக யாராவது கொட்டுவிட்டால் சிழே விழுந்தாலும் விழுந்து விடும். "காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்" என்ற முதுமொழிப்படி ஒர்பகுதியினர் இவ்வித கேவலமான நிலையிலுள்ள மாடுகளைக் களவாடி அடி-மாட்டுக்குக் கொடுத்துத் தங்கள் வயிற்றை வளர்க்கின்றனர்.

காலமோ கொடிய காலம். மக்கள் படும் தன்பமோ எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. காலத்தை வினே சுழியாது தெய்வசிகந்தையுடன் இருப்பதற்காகக் கோயில்கள் யாவற்றிலும் திருவிழாக்கள் தொடங்குகின்றன. கடவுள் வழிபாடு எதிர்பாரா வண்ணம் நடைபெறுகின்றது. வெயிலும் காற்றும் அகோரமாயிருந்த போதிலும் அன்பர்கள் கொண்டும் தெய்வ வழிபாடும், இணையில்லாதது. மகிழ்ச்சி துன்பத்திலும் மேலோங்குகின்றது. காலத்தின் அக்கிரமத்தைக் குறைக்கின்றது. சமய வழிபாட்டையும், சமயத்தின்மீது தொண்டர்களுக்கு உள்ள ஆற்றலையும் நன்கு வெளிப்படையா

கக் காட்டுகின்றது. சுதிர்தாமம், அமிர்தகனி, மன்றூர், கொக்கொடிச் சோலை, பாண்டிருப்பு, பளுகாமம் ஆகிய தெய்வ ஸ்தலங்களில் ஆடி, ஆலணி, புரட்டாதி மாதங்களில் தொண்டர்கள் திரளுகின்றனர். மெய்வருத்தம், காலநிலை ஒன்றையுமே பொருட்படுத்தாதுகின்றனர் இல்லை. இவர்கள் பதும் பாடுகள் தான் என்ன. ஆனால் இதற்குக் கடவுள் தன் கிருபையை

அளவறுது அருளுவர் என்பதற்கு ஒரு ஐயமும் இல்லை. கோடைக்காலம் எதிர்பாரா வண்ணம் கழிகின்றது. மாரி மழை சோனூமாரியாய்ப் பெய்கின்றது. யாவரும் மனம் மகிழ்கின்றனர். நாடும் நன்கு செழிந்து வளர்கின்றது. புல், பூண்டு, மாம், செடி முதலியவைகள் திரும்பவும் தீராத ஆனந்தக் கடலில் மூழ்குகின்றன.

The Ideals of A Teacher

By D. M. Jayasundara, S. S. C.

A MAN without ideals will not make the best use of his life. He who is lacking in a higher conception, will have no definite aim or goal towards which he can drive. Thus, he will have nothing to guide him as a result of which, his life will be dull and monotonous. One who is unable to make the best use of his life cannot show others how to make the best of theirs. A man of this nature is, therefore, useless as a teacher, unto whom the lives of others are to a great extent entrusted.

A good teacher will not only have ideals but also an unblemished character and will be a man of advanced learning. Today, we can easily make out a cultured person by the number of alphabets, added to the tail of his name. The curriculum, that is followed in Ceylon, is very vast and one cannot master it all. Therefore, it is divided into various branches and pupils, who are successful in a certain branch of studies are gifted with a diadem, that will denote the particular section in which each one possesses

a sufficient standard of knowledge. Thus, we have teachers in our schools, who have acquired the various degrees in different sections of learning and these teach English, Mathematics, Sciences and various other subjects.

One of the essential qualities of an ideal teacher is ambition; but his ambitions should not be selfish. The one motive that must vibrate in the heart of a teacher, is to turn out good citizens from his school. The one, who has this ideal in him, will prove to be the best teacher, who will not only be useful to himself and to his students but also will be a great helper to his own country. An ideal teacher should regard himself as the servant of his pupils and his ambitions should aim at perfecting his services to them.

Ideal of efficiency as a teacher is no easy one to obtain. He must be a master of the subject, whatever it may be, keep his knowledge fresh and follow up any developments in his subject. A teacher

may possess sufficient knowledge in a subject, but if he does not have the ability to impart it to his students, he cannot prove himself to be an ideal teacher. The first and foremost aim of a teacher, then, should be to broaden the minds of his pupils, to enable them to answer any question put to them on that subject.

The teacher will not, if he is a specialist, make his subject very dull and monotonous but he must introduce and instil fresh life into the subject to captivate the interest of the students. If he is a teacher of Science or Mathematics he should not try to make his pupils understand the subject at the first explanation. But he must see that his pupils assimilate the subject by gradual process. It is his duty to make every one to understand the subject and he will not be doing full justice to the student if he asks him to take up "Vathala cultivation" in failing to grasp the subject so early as the teacher expected.

A teacher of Literature or English will not teach his subject without reference to History or any other subject that will aid him to impress the lesson fully on the minds of his pupils. He will treat the subject, not merely as some thing about which his pupils are to amass knowledge, but as a means of general education. Thus, this study of English should involve not merely drill in grammar and facts of literary history but the teaching of how to express one

self, and in so doing of how to think clearly, further of how to appreciate literature, of how to extract its thoughts and the philosophy implicit in a writer's work. The teacher of English will make his subject a means of intellectual, aesthetic, and moral training.

Literature is not the only subject by which this all round training can be given to the student; Science can teach exact observation, thoroughness, perseverance and impartiality. Thus, the one flaming ambition in a teacher should be to turn out genuine, thoughtful and solid citizens. Before trying to give instructions to his pupils he, the teacher, must develop the best ideals in his personality so that his followers may easily copy the examples from him. In short, a teacher must possess an even temper and a certain amount of tolerance, without which he will prove himself to be a very unpopular, terrifying figure in the school premises. Outside, he will be disregarded by his own pupils and very often he may be subjected to unpleasant incidents. On the other hand, if a teacher moves freely with his pupils, except at certain times, he will receive the co-operation and respect beyond his expectations.

In conclusion, the ideals of a teacher, then, are high and a constant source of inspiration to him. He can never hope to see them fully realized, but they will always incite him to fresh efforts.

"The only way to rise is by doing the duty next to us, and thus gathering strength go on until we reach the highest state."

—Swami Vivekananda

என் கிராமப் பெரியார்

மா. வயிரமுத்து, J. S. C.

கார்க்காத்த வேளாளர் வசிக் கும் கிராமமெனக் கூறப்பட்ட இக் காரேறுமுதுநூலில் உள்ள பெரியார்க ளிற் சிறந்தவர்களுக்காக ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலானந்தஜீ அவர்கள் இருக்கிறார் கள். இவர் ஆரிரத்து எண்ணூற் றுத் தொண்ணூற்றேராம் ஆண்டு பக்குவி மாதம் முப்பத்தேராம் திகதி சி. பொ. த. சாயித்தம்பி அவர்கட்கும் அவரது உத்தம பத் தினியாராகிய இராசகோபாலபிள்ளை நுண்ணம்மையாருக்கும் சிரேஷ்ட புத் திராகக் திருவவதாரம் செய்தார். அவருக்குப் பெற்றாரால் மயில்வாக னம் என்னும் காமஞ் சூட்டப்பட்டது. இவர் தந்தையார் கல்வி கற்பதில் விருப்பமுடையார். இவர் தமது சொந்தவளவிலே பாடசாலை ஒன்று ஸ்தாபித்ததினால் கல்வியில் விருப்ப முடையவர் என்பது விளங்கும். அக்காலத்தில் இக்கிராமத்தில் தகுந்த பாடசாலை இல்லாமையால் ஆறாம் வய தில் அங்குள்ள ஓர் பாதிரிமார் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார். பின் கல்முனைக்குச் சென்று ஆங்கில பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற் றார். இன்னும் ஆங்கிலத்தில் கூடிய அறிவு பெறவிரும்பி மட்டகளப்புக் குச் சென்று சென். மைக்கேல் (St. Michael's) கல்லூரியிற் கற்றார். இவர் பின் உயர்ந்த பட்டம் பெற விரும்பிக் கொழும்புக்குச் சென்றார். பின் விஞ்ஞானகுமான் (B. Sc.) என்னும் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து பட்டமும் பெற்றார். இந்தக்காலத் தில் கொழும்பில் ஸ்ரீமத் சுவாமி சர்

வானந்தஜீ அவர்களைக்கண்டு இந்து சமயத்தின் மேன்மையை ஆழமாக உரைக்கக்கேட்டனர். இவரது வாரிய வயதில் தாயார் இறந்துவிட்டார். பின் தந்தையார் விருப்பப்படி யாழ்ப் பாணத்திலுள்ள மானிப்பாய் இந் துக்கல்லூரியில் அதிபராகச் சில காலம் கடமை பார்த்துவந்தார். தந் தையார் கேள்விப்படி இங்குவந்த போது கிராமத்தவர்கள் அவரை அதிகமாகக் கௌரவப் படுத்தினார் கள். அப்போது அவருக்குப் பண்டித சாமிநாதபிள்ளை மயில்வாகனனார் என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டது.

கணேசகோத்திரம், மாணிக்கப் பிள்ளையார் இரட்டைமணிமலை என் னும் இவரது செய்யுள்தூலை அங்கு வந்தவருக்குக் கொடுத்தனர். சில காலத்தில் தந்தையார் இறந்துவிட்ட னர். தாய், தந்தையர் அஸ்தியைக் கங்கையிலீடும் நோக்கை இலக்காகக் கொண்டு வடஇந்தியாவுக்கு யாத்திரை செய்தார். அங்கு காயா, கல்கத்தா, பேலூர் முதலிய இடங்களைச் சிறப்பூ கத் தரிசித்தார். வெளகீகராய் வாழ் தலை வெறுத்துத் துறவறமான அறத் தைக் கொள்ளலானார். இந்தியாவில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தாரின் மயி லாப்பூர் மடத்தில் பிரபோத சைதந் தியர் என்னும் பெயருடன் பிரமச் சாரியாய் இருந்து 'இராம கிருஷ்ண விஜயம்' என்னும் தமிழ்த்திங்கள் வெளியீட்டை ஆரம்பித்து, சில ஆண் டுகள் திறம்பட நடத்தினார்.

பின் ஸ்ரீமத் சுவாமி சிவாநந்தஜீ அவர்களால் சுவாமிகளுக்குக் குரு

தீட்சை கொடுக்கப்பட்டது. சந்நியாசம் பெற்று ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலாகந்தர் என்னும் பெயருடன் இலங்கைக்கு வந்தார். சுவாமிகளே ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தை இலங்கையில் முதன்முதல் ஸ்தாபித்தார். தட்சண கைலாயம் என்பு புகழ்ப்பெறும் திருகோணமலையை தம்மிருப்பிடமாகக் கொண்டார். அங்குள்ள ஒரு சிமான் ஒருகொகைப் பணத்தைக் கல்லி விருத்திக்கு உபயோகப்படுத்தும்படி கொடுத்தனர். பின் கோணைஸ்வரர் தமிழ் ஆங்கில பாடசாலைகளுக்கு அதிபராய் இருந்தார்.

அங்கு மிகுந்த பிரையாசையுடன் பழைய ஆங்கில பாடசாலைக் கட்டிடத்தை மாற்றிச் சிறந்த கட்டிடமாகக் கட்டுவித்தார். இவருக்குத் தாழாண்மை மிகுந்த கீழ் மாகாணத்தார் பல பாடசாலை ஏற்று நடத்தும்படி கேட்டனர். இதனால் இப்பாடசாலைகளுடன் முற்கட்டடான்சேனை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, ஆணைப்பத்தி ஆண்கள் பெண்கள் பாடசாலை, கல்லடி-உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலயம் ஆங்கில பாடசாலை, தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கொக்கட்டிச்சேலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, மண்டூர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கல்லாறு தமிழ் அரசினர் முகாமைப் பாடசாலை, கல்முனை துனிபாஷா பாடசாலை, காரைதீவு ஆண்கள் பாடசாலை, பெண்கள் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வர ஆங்கில தமிழ்ப் பாடசாலை என்பவைகளுக்கு முகாமைக்காரராய் இருந்தார்.

1931-ம் ஆண்டு இந்தியாவிலுள்ள சிதம்பரத்திலிருக்கும் அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலைக்குத் தமிழ்ப்

பேராசிரியராய்ச் சென்றார். இவரே இப்பதவியைத் தமிழரில் முதன்முதலாகப் பெற்றவராவர். இந்தகைய பதவியை இக்கிராமத்திலுள்ள ஒருவர் பெற்றாரென்னும் மொழியைக் கேட்க நாம் எத்தகைய தவம் செய்தவராய் இருக்கவேண்டும். இப்படியே இச்சர்வகலாசாலையில் இருக்கும்போது அங்குள்ள பாடதூர் சபைக்கு அதிபராய் இருந்தாராம். இலங்கையில் தாம் தொடங்கிய வேலைபின் நன்மையைக் கருதி இவ்வரிய வேலையைத் தள்ளி விட்டு நமக்குத் துணைபுரியும் நோக்கத்துடன் விரைந்து வந்தார். பின் பழையபடி பாடசாலைகளுக்கு முகாமைக்காரராய் இருந்தார். கல்லடி உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலய அதிபராய் இருந்தார்.

30-5-37ல் இலங்கைவாசிகளுக்குக் கிடையாத பூலோக கைலாய யாத்திரை செய்வதற்கே புறப்பட்டார். தற்போது யாத்திரையைச் செவ்வனே செய்து முடித்தபின்னர் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலுள்ள சைவ நன்மக்களுக்குத் தான்கண்டு களித்த யாவற்றையும் எடுத்துக்கூறினார். அப்பால் சிலகாலம் கல்லடி-உப்போடையில் தங்கியிருந்து இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் முகாமைக்காரராய் இருந்துவந்தார். இக்காலத்தில் கல்வியியலிருத்திக்காக இலங்கை வித்தியாபகுதியாரோடு சேர்ந்து உழைத்துவந்தார். பிறகு இமயமலையின்கண்ணே விளங்குகின்ற மாயாவதியென்னுமிடத்துக்கு அழைக்கப்பட்டார். அங்கே அவரது அறிவு ஆற்றலை யறிந்தவர்கள் “பிரபுத்த பாரத” என்னும் ஓர் சிறந்த மாதார்த்த ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் அதிபராக அவரை அமர்த்தினார்கள். அங்கும்

இரு வருடங்களாகவிருந்து தமது கடமையைச் செவ்வனே நடாத்தியும் ஆத்மலாபத்தையும் சட்டிக்கொண்டும் நம் தமிழ்நாடு வந்திருக்கிறார். அவர் தமிழ்நாடுக்குச் செய்துவரும் நன்மைகளே அளப்பரியன. அவரது இன்முகத்தை நேரே காண்பதற்கும்

இன்சொற்களைக் கேட்பதற்கும் இலங்கைமக்கள் அவரவி நிற்கின்றனர். இவரது தொண்டு என்றும் மங்காது குன்றிடையிட்ட தீபம்போல் இலங்கிக்கொண்டிருக்க எல்லாம் வல்ல கருணைப் பெருங்கடலாகிய இறைவனை நாம் வணங்குவோமாக.

The Vegetation of the Bone Island

By T. Thirunavukarasu, S. S. C.

[*WE* have great pleasure to record that this Essay on "The vegetation of the Bone Island" by Master T. Thirunavukarasu, extracts from which are reproduced below, has been adjudicated as the best essay for 1941 on the "Study of Wild Life" by the Council of the Ceylon Natural History Society; and the first Prize of Rs. 30/- was awarded to the writer. —Ed.]

A MIDST the clear waters of the Batticaloa lagoon, just at the mouth of it and between the mainland and the sand bar is situated the Bone Island about 6 acres of it running about 176 yards from north to south and 264 yards from East to West. A view of this landscape from the light house at the Batticaloa Bar, further north and 50 yards from it, will paint a clear picture of this solitary island. The island is oval and elongated in form, elevated in the middle, and gradually slopes towards the coast. The surface of the island is only a few feet above the sea level and the water though brackish, is, therefore, within easy reach.

From its outline, it is self evident that this island must once have been a part or more probably an arm of the sand bar, as may be inferred from its very close proximity to the bar. Hence, I am

inclined to believe that this island has been separated from the sand bar by the influence of currents in the lagoon, that is by the watering away of the spot that has been connecting them.

The island, the sand bar as well as the mainland and its immediate neighbourhood have been upraised by the sea. This certainly is a true explanation for I found numerous broken shells strewn all over the sandy waste, of a pale yellowish colour, free from plant foods, which is of usual occurrence along the sea shore. From this it is quite evident that the soil of the island does not differ from that of the mainland and that it is unsuited for plant growth for it contains not much of plant food.

The island is quite uninteresting, uninhabited, and, therefore, may be called a desert in the strictest sense, if it were not of

the presence of a faint grove of medium sized trees and stunted bushes along the coast.

It is curious to observe how the plants have furnished themselves in that solitary island where the soil is poor in its plant food. It is again curious to behold that the vegetation is luxuriant only along the southern, western and eastern parts of the island and the vegetation becomes more and more scanty further inland and to the north.

It was later discovered by careful examination that vast majority of the plants found on these coasts of the island possess either wind dispersed or water dispersed fruits and seeds and only a few possess bird dispersed fruits and seeds.

Among water dispersed fruits and seeds which form a great number, coconut, palmyra and Cérbera Odallum are well adapted for water dispersal: yet their rank in the island is sub-dominant. They contain corky tissue in abundance by means of which they are able to float on water and thus get dispersed.....

*

Among the wind dispersed fruits and seeds, Illuk grass and sedge grass gain dominance in the island and they are remarkably adapted for wind dispersal. Their seeds possess hairy plumes which enable them to float in the air and thus travel long distances.

Among bird dispersed fruits and seeds Eugenia Jambalana and Cassytha gain dominance in the island. Seeds of the berries of Eugenia Jambalana are often swallowed by birds especially crows which feed

on them. After having fed well on these berries, they roam about and often vomit out the swallowed seeds. Thus dispersal takes place. The fruits of Cassytha are sticky and they form the diet especially of the crows. The crows having eaten the edible parts of the fruits drop the seeds to the ground or sometimes the seeds get stuck to the feet of the crow and they later fall down. Thus the seeds of Cassytha are bird dispersed.

The presence of a solitary specimen of a seedling of Barringtonia Speciosa throws much light on the remarkable vitality of the seed. There are not many many specimens of Barringtonia in the dry zone of Ceylon; and all the Barringtonia drupes found on the sea beach along the east coast of Ceylon must have been brought by the ocean currents. It will probably take from 10 to 13 days or even more for a Barringtonia fruit to be brought from the Galle coast to Batticaloa. To survive soaking in salt water for a period of from 10 to 30 days the seeds must possess remarkable adaptive features and germinating vitality.

From this evidence I am led to imagine that the luxuriance of the vegetation along the coast is mainly due to the lagoon which flows from south to north washing this island. This island, therefore, is an obstacle to the flow of the lagoon and as a result the fruits and seeds brought by the lagoon have been drifted especially to the southern, western and eastern coasts of the island, which have then germinated and gradually grown into medium sized trees.

Birds like crows, barbets and koils which take shelter here also disperse fruits and seeds. The island is also a haunt for fishing birds like the kingfisher which spends all the day there. Birds like crows could be seen early in morning and late in the evening in large numbers, flocking to their nests and leaving the island to the mainland for their scavenging

activities to and from the island. The snarling "Krar Krar" of this handsome bird is a familiar sound of the island, where he is safe from the gun. Bird life here is very limited, for the birds do not find plenty of food. Animal life in this island is very rare, perhaps they have not been yet introduced or it may be that there is no food and even the climate is not suitable.

* * *

Analysis of the facts relating to the dispersal of fruits and seeds,

Dispersal	Dominant	Sub-Dominant	Rare	Total
Water dispersed	12	5	8	25
Wind dispersed	5	2	4	11
Bird dispersed	2	2	5	9
Introduced by man	1	1
Grand Total				46

யோகாசனமும் தற்கால நாகரீகமும்

சி. கணபதிப்பிள்ளை, 6-ம் வகுப்பு

“அரிது அரிது மானிடராத லரிது; மானிடராயினும் கூன், குருடு, செவிடு, பேடு நீங்கிப் பிறத்தலது.” என்றார் தமிழ் மூதாட்டியார். அப்படிப் பிறக்கினும் நோய் இன்றி வாழ்தல் அதனினும் அரிது என்பேன். ஏன்? நாம் உலகத்திலிருந்து நிக்நிய ரோகியாய் இருப்பின் யாது பயன்? இதனைக் குறித்தன்றே “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என மொழிந்தனர் பெரியோர். இத்தகைய அரிய பெரிய செல்வத்தை அடைந்திடும் மார்க்கம்தான் யாது? நம்முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்து அப்பி யசிக்க யோகாசனங்களே. பண்டைக் காலத்திலே யோகாசனங்கள் யாவரா

லும் போற்றப்பட்டதென்று கூறின் அது மிகையாகாது. ஆனால் தற்கால நவீன நாகரீகத்திலே ஈடுபட்டுள்ள மாநகர் வியாபகசனங்கள் துறவிகளுக்குத்தான் ஏற்றவை என்று எண்ணுகின்றனர். இதற்குக் காரணமில்லாமற் போகவில்லை. மேலாட்டு நாகரீக மோகத்தினால் எழுந்த எண்ணமே இது.

நவீன நாகரீகப் பைத்தியம் நம் மலர்களைப் பிடித்தாலும் பிடித்தது தான். இதனாலன்றே நம் முன்னோ ருடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றுவோரை தற்கால நவீன நாகரீகத்தைக் கைக்கொண்டொழுதுவோர் முடர்கள் என்றும் எண்ணத்தொடங்கி

விட்டனர். இவர் அறியாமை இருந்
வாறென்னே!

அந்தோ! இந்நாகரீகமும் நாக
ரீகமா? இன்னும் அதிசயப் பிறவி
கள் நம்மிடையே காணப்படுகின்ற
னர். அவர்களுக்கு எதுவும் அன்
னிய தேசத்தின் வாயிலீருந்து வந்
தால்தான் வேத வாக்காம். பிறநாட்
டாரின் செய்கைகள் தான் கரும்பாகத்
தித்திக்கும். அத்தகைய அதிதீவிர
பித்தர்கள் கூட யோகாசனங்கள் விஷ
யத்தில் இப்பொழுது ஒன்றும் கூறுவ
தில்லை. ஏனென்றால் அமெரிக்கா இங்
கிலாந்து முதலிய மேனாடுகளில்
யோகாசனங்களை விரும்புவதுமாத்நிர
மின்றி அதனை அப்பியசித்தம் வரு
கின்றனர். ஆகையால் அதனை இனி
அலட்சியம்பண்ணுவதற்கு இந் த
நவீன நாகரீகப் பித்தர்களுக்கு இட
மேயில்லை. இப்பொழுது ஒருவன்
யோகாசனத்தை விரும்பி ஒருநாளாக்
குப் பதினைந்து நிமிஷத்திற்கு அப்பி
யாசித்து வருவானேயாயின் பதி
னைந்து வருடங்களால் “திடமினிய
ரண குர வீரனாவன்” என்று எட்
டுத்திசையும்மெச்சத்தக்கவனாக இருப்
பான் என்பதில் ஒரு சிறு ஐயமு
மில்லை. இத்தகைய உயர் வாழ்வில்
இருப்பவனைப் பார்த்து நாம் “இவன்
ஒரு யோகசாலி” என்றும் “நல்ல
யோகம் அடிக்கிறதையா அவனுக்கு”
என்றும் கூறுகின்றோம் அல்லவா?
“யோகம்” என்பதற்கு உயர்வாழ்வு
அல்லது சுகவாழ்வுக்குரிய மார்க்கம்
என்பது பொருளாகும். ஆகவே
யோகாசனம் என்பதற்கு உயர்வாழ்
வின் இருப்பிடம் அல்லது சுகவாழ்
வின் சுனை என்றும் கூறலாம். குரு
டன் விரும்புவது யாது, கண் பார்
வையே அல்லவா? அதுபோல் நாம்

விரும்புவது யாது? சுகவாழ்வு. சுக
வாழ்வு வேண்டுமென்றுவிட்டு யோகா
சனத்தை அவதானிக்காவிட்டால் எவ்
வாறு யோகசாலிகளாவது? தண்ணீ
ரில் ஒருவன் மூழ்கி இருக்கும்போது
வெயில் எவ்வாறு அவனுக்குப் புலப்
படாதிருக்குமோ, அதேபோன்று
யோகாசனங்களாகிய சுனைகளில் மூழ்
கி இருப்பவர்களுக்கு வெளியுலகின்
சுவலை ஏற்படாது. ஆகையால் நீங்கள்
யோகாசனங்களாகிய சுனைகளில் நீராடி
உங்கள் சரீரத்தினுள்ள அழுக்கைப்
போக்கிக்கொள்ளவேண்டும். இது நிற்
கத் தற்கால நவீன நாகரீகத்தைத்
குரங்குப் பிடிபோல் பிடிக்கும் சக்
த்திகளின் இலட்சணத்தைச் சற்றுக்
கவனிப்பாம். “புலிக்குப் பிறந்தது
பூனையாகிடுமோ?” என்பது ஒர்
வசனம். ஆனால் தற்காலத்தில் புலிக்
குப் பிறந்தவைகள் பூனைகள்கூட இல்
லாமல் எலிக் குஞ்சுகளாகவன்றோ
தொன்றுகின்றன. தற்கால மானவ
மானாவிக்களைப் பார்த்தீர்களா? எப்
படி இருக்கிறார்கள்? கூன் சிழுந்த
முதுகு. கொத்தவரக்காய் போன்ற
உடம்பு. எட்டுச் சரைக்காய்ப் படிப்பி
னால் பெருத்துப்போன மண்டை,
குழிந்த கண்கள். அக்கண்களின் மங்
கிய ஒளியை மறைக்க மூக்குக் கண்
றாடிகள். இதற்கிடையில் அவர்கள்
தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ
ருடைய திருவாக்கைக்கூடப் பிழை
திருத்தும் வல்லமை யுடையவர்கள்
போல் “உழுதண்டு வாழ்வாரே வாழ்
வார்” என்றதை மாற்றித் “தொழுது,
உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்” என்று
விருது கூறிக்கொண்டு திரிகின்றனர்.
இப்படியெல்லாம் செய்வது தற்கால
நவீன நாகரீகத்தானும். அந்தோ!
இவர் அறியாமைதானென்னே! தற்

காலத்திலே நம் நாகரீகம் பெற்ற மாந்தர்கள் பறையர், பள்ளர், குறவர்போல மலத்தைப் புசிக்கின்ற பன்றி, கோழி முதலியவற்றைக் கொன்று தின்று வயிற்றைச் சுடலையாக்கிக்கொண்டு சாதி சமய வேற்றுமையைப் பார்க்கின்றனர். இவர் அறியாமை இருந்தவாறென்னே! இதை மீட்டே பெரியோர்,

“பறையரைப் பறைய ரென்று
பகுத்திடும் மனிதர் கேள்ரி!
பறையர்தம் மலத்தைத் தின்ற
பன்றியைப் புசிப்ப தென்னே?
கறையவே யாகு மந்தக்
கறிதனைக் கலத்தி விட்டு
மறையவே வைத்தத தின்ற
மனிதரே பறையர் கண்டர்.”

என்ப பாடியனர். இன்னும் வரகவி
பாரதியார் பாடியுள்ள,

“சாதி யிரண்டொழிய
வேறிவ்லை யென்றே
தமிழ்மக்கள் சொல்லியசொல்
அமிழ்த மென்போம்.”

என்பதையறியார்.

இன்னும்,

“உச்சமீது வானிடிந்த
வீழுகின்ற போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்சமென்ப தில்லையே.”

என்பதை அறியாது, நிச்சயமில்லாத
பொய் மெய்யைக்கொண்டு ஓர் ஊர்

விட்டு வேறார் தேடியோடிச் சண்டைக்குத் தப்பி நிக்ந்தமும் வாழ்வாமென எண்ணுகின்றனர் போலும். அவர்களின் வீரமென்ன?

எனவே, ஆசனங்கள் ஒவ்வொரு தனி அங்கத்திற்கும் வளர்ச்சியையும், பயிற்சியையும் கொடுப்பதுமல்லாமல் புத்தி சுறுசுறுப்பு இவைகளைக் கொடுப்பதிலும் நம் ஆசனங்களுக்கு மிஞ்சிய முறைகள் எங்குமே கிடையாது. ஏனெனில் நம் மூதாதைகள் இயற்கையாகக் காணப்படும் ஓர் ஆழர்வகுணத்தைக் கொண்டு இவ்வாசனங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். உதாரணமாகப் பாம்பினிடம் காணப்படும் விசேஷ குணத்தைக்கொண்டு சர்ப்பாசனத்தையும், மயிலினிடம் காணப்படும் விசேஷ குணத்தைக்கொண்டு மயூராசனத்தையும் இயற்றியிருக்கின்றனர். இவ்விதமாகவே ஒவ்வொரு ஆசனத்திற்கும் ஒவ்வொரு தனிச் சிறப்புண்டு. இதுவரை யான் விபரித்திருப்பவைகளிலிருந்து நம் யோகாசன முறைகள் எவ்வளவு சிறந்த தென்பது ஒருவாறு விளங்குவனவாகும்.

ஆகவே இறியாகிலும் தமிழ் மக்களாகிய நாம் உறக்கத்தை நீக்கி வீறிட்டெழுந்து விழிப்படைந்து யோகாசனத்தைப் பயின்று வேண்டிய ஆரோக்கியத்தையும் உடல் வளிமையையும் அடைவோமாக.

“எவ்வயிரும் பராபரன் சந்தியாகும், இலங்கும் உயிர் உடலனைத்தும்
ச்சன் கோயில்.”

— சிவஞான தீபம்.

Work More Work

By V. Sivaretnam, VIIth Std.

FIRST, we shall ask the question: why do we work? There are various motives which prompt man to work. Some work for the sake of their bread, and others to build up a good physique. The poor cannot live without work—work which gives them bread. Thus, they get their food and health at the same time, for have we not heard people say that humble works are healthy? The rich need not 'labour' for their food but they must move their body if they wish to have good appetite and enjoy a sound sleep in the night. Carlyle said much truth, "Work is the grand cure for all the miseries that befall mankind."

Bitter are the fruits of idleness. An idle person suffers from bodily distempers as well as mental troubles. Look at the dandies of our country, who have no work to do, and you will find that they are suffering from one or other of the diseases such as acidity, diabetes, insomnia, gout. What is worse, idle-persons fall easy victims

to evil tendencies, that arise in their minds. They take up to gambling, drinking and other evil pursuits for it is rightly said that "An idle brain is the devil's workshop". There are persons, who excuse themselves from their idleness, by saying that they seldom find work in keeping with their "birth". You believe it? Even each of the various occupations from that of the secretaryship of a Government to that of an ordinary cobbler has some charm and dignity about it.

"What is noble? Is the sabre
Nobler than the humble spade
There is a dignity in labour
Truer than ever pomp arrayed."

Resolution or will is the soul of work. When a person resolves to do a thing he can do it in no time. Even if the work be very difficult—say the running of a tunnel through a lofty hill—it will be done. A work done half-heartedly is never done well and is worse than the non-performance of it.

If I were a Dictator of Ceylon

By S. Pathmanathan, VIIth Std.

TODAY, dictatorship is hated by all democratic countries. Free countries like Britain and America are even prepared to sacrifice their wealth, lives and the precious time, that they have at their disposal, to root out dictatorship and set quite a different world in its place.

I do not know why dictatorship should be hated. If I were a dictator, I would make every man to love me and to support the Government that I carry on. I would make the people to realise that they would never get a better system of Government other than this. Dictatorship always aims

at an efficient and energetic man holding the reins of the state. There cannot be any foulplay, but the system followed in democratic countries at times is not suitable to many a country.

As for my part, as the dictator of Ceylon, the first thing I would do is to promote sound co-operation among all sections of the people. Nothing but tolerance shall be the motto of all. A sound economic system is another essential factor for the prosperity of any country. I would see that the economic condition of the country is firm and that it would not totter down at any stage in the history of the country. Peace and prosperity will be installed and the dogs of war would never be let loose.

I would form my own cabinet. The members for which shall be

chosen from all the classes. I would not be guided by selfish motives or self-interest. Power is the thing I would hate. The cabinet would have as much power as I, but it would be responsible to me for all its actions.

With the help of the cabinet I would make Lanka one of the wealthiest countries in the world. I would improve the Agricultural system, followed in Ceylon and lay down the whole country with a net work of railways and roads. I would develop the Hydro-electric scheme and supply the whole country with electricity. I would encourage the Wardha Scheme of Education and would free the country from the curse of unemployment. My cabinet will not have a war minister, as our weapons against enemies will be non-violence and passive-resistance.

A Poet's Mad Desire

By A. Thechanamoorthy, J. S. C.

*A poet was raving and tearing his hair,
As he was mad with the wildest despair,
For, bears he in his bosom an unbearable swear
He would write verses of his original.*

*For long tedious days sat he on his bed,
And wrote the homonyms that caught his head,
Sweet little verses they were, but every one said
They were hardly verses of his original.*

*At the hour of his trial, he went out of his mind
Developed a brain of a matchless drivelling kind.
And now everybody delights with his heart to find
That he has grown to make verses of his original.*

*He writes lovely verses of the humming bees,
The glittering moon and the summer seas,
And never writing poems as these, he cease
And still they are verses of his original.*

செல்லக் கதிர்காமச் சிறப்பு

இ. இரத்தினசங்கம், J. S. C.

கதிர்காமத்தின் வடக்கு வீதியில் ஒரு பிரசித்த வாயிலிருக்கிறது. அந்த வாயிலில் கின்று கோக்கினால் சூரன் மலை தெரியும். அவ்வாயிலுக்கு நேராகச் செல்லும் பாதை சூரன் மலையை நோக்கிச் செல்லுகிறது. அம் மலைக்கு வடமேற்குத் திசையில் ஆறு ஏழு மைல்களுக்கப்பால் செல்லக்கதிர்காமம் இருக்கிறது. இவ்வீடத்திற்குச் செல்ல ஒரு காலடிப் பாதையுண்டு.

இச்சிறிய பாதையால் போகும் போது முதலில் நாயுண்ணி மரங்கள் நிறைந்த பற்றைக் காடுகளுக்கூடாகச் செல்லவேண்டும். பின்பு காடு அடர்ந்த மலைப் பிரதேசத்தைக் காணலாம். அம்மலைகளில் ஐசீகமான அடிச்சுவடுகள் உண்டு. அவைகள் கந்தசுவாமி, வள்ளியம்மாள் என்பவர்களுடைய காலடிச்சுவடுகளென்ப பெரியார் சொல்வர். அதற்கப்பால் செழிப்பான களிமண் நிலங்களுண்டு. அங்கு பபிரீர் நடடால் சிறந்த பயனைப் பெறலாம். சிலவீடங்களில் மரங்களாடர்ந்த சோலைக் காடுகளும் சிலவீடங்களில் மரங்களே இல்லாமல் வெட்டையாய் மிகவும் வெப்பமாய் இருக்கும் தளவாய்களும் உண்டு. இந்த மார்க்கமாகச் செல்வோருக்குத் தண்ணீர் தாகம் அதிகரிக்கும்; ஆனால் இடையில் தண்ணீர் கிடையாது. இந்தக் களைப்பான நோக்கில் குயில் கூவும், மயில் ஆடும், களிகள் பாடும், மான்கள் துள்ளி விளையாடும், யானைகள் பிளையும். இவ்வழகிய காட்சிகள் மனந்தையும், கண்

களையும், செளியையும் கவரும். இக்காட்சிகளைக் கண்டபின்பு செல்லக் கதிர்காமத்தை அடையலாம். வழி நடையாலேற்பட்ட களைப்பை அசோகராக் கோஷமும், தெய்வத் திருப்பாடலோசையும் கீக்குவனவாகும். செல்லக் கதிர்காமம் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அப்பிரதேசத்தின் மேற்குப்பக்கமாகக் கண்ணாடி போற்றெளிந்து குளிர்ந்த நீரையுடைய ஒரு திவ்ய நதி மிகவும் உற்சாகத்துடனும், சலசலவென்ற ஒசையுடனும் ஓடிச்செல்கிறது. அதற்கு செல்வமானிக்கக்கங்கை என்று பெயருண்டு. அதன் வலக்கரையில் ஒரு விராயகர் ஆலயமுண்டு. அப்பக்கத்தில் மதுமரங்கள் நிற்பதால் குளிர்ச்சி அதிகமாக இருக்கிறது. கோயிலுக்குத் தெற்கே சேனைச்செய்கை நிறைந்த மேட்டுப் பிரதேசம் ஒன்று உண்டு.

கோயிலுக்கு வடகிழக்கு முகையில் ஒரு இடமிருக்கிறது. அதனை வேலவர் வேங்கைமாமக நின்ற இடமென்று சொல்வர். அந்த இடத்துக்குச் சிறிது தூரத்தில் ஒரு மலைக்குகையிருக்கிறது. அது வள்ளியம்மையார் பால் காய்ச்சிய இடமென்று சொல்வர். கோயிலுக்குத் தெற்கில் வற்றிய ஓடை ஒன்றுண்டு. அது கந்தசுவாமி தினைமாவருந்தி விக்கிய போது நீர் குடித்து விராயகர் உதவியால் வள்ளியம்மையாரைத் தழுவிக்கொண்ட அன்பு கனிந்த இடமென்று சொல்வர். கோயிலுக்கு வடக்கிலுள்ள சிலப்பாகம் விருட்சங்கள் நிறைந்து இருக்கிறது.

ஆற்றின் வலக்கரையில் காவி தரித்துக் கண்டுகைபுண்ட பக்ககோடி களெல்லாம் பாட்டுப்பாடி விநாயக ருக்குப் பொங்கல்செய்து பூசை நடத் துவார்கள். கோயிலில் எந்தநேரத்தி லும் தேங்காய் உடைபட்டுக்கொண் டேயிருக்கும். கற்பூரம் எரித்தவண்ண மாக இருக்கும். கங்கையில் ஆண் களும் பெண்களும் வித்தியாசமின்றி நீர் விளையாடக்கொண்டிருப்பார்கள். சாதிக் வித்தியாசமின்றிச் சனங்கள் ஸ்நானம் செய்வார்கள். நோயாளர்க ளும் கவலை நிறைந்தவர்களும் அந் தப் புனிதமான திவ்விய ஸ்தலத்தில் சந்தோஷமாகவேயிருப்பார்கள். இங்கு அடைந்ததும், மக்கள் துன்பமென் பதையறியாத இன்பம் நிறைந்த தேவர்களாக மாறிவிடுவார்கள்.

அவ்விடத்தில் விசேஷமாக சர்க்கரைப் பொங்கல் விழா நடைபெறும். நகியின் இடக்கரை மிகச் செழிப் பாக இருக்கிறது. அங்கு புல்லெளி கள் அதிகம் உண்டு. தோற்றத்தில் மனிதர் வசிக்கும் இடம்போல் கா ணப்படுகிறது. அதற்கு மேற்கூப்பக் கத்தில் சிற்றூர் என்னும் பெயரு டைய வேடர் வசிப்பிடங்கள் உண்டு. பரிசுத்தமான இந்தத் தலத்தை, சென்ற வருடம் நான் நேரில் கண்டு ஆனந்திக்கும்பேறு எனக்குக் கிடைத் தது. ஒவ்வொருவரும் இப்படிப்பட்ட இயற்கைக் காட்சி நிறைந்த தெய்வ திருவ்தலங்களை அடைவதால் மக்கட் பிறவியாலாகிய பெரும் பயனை அடைந்தவர்களாவோம்.

The Literary Union : Senior

OFFICE - BEARERS :

President

Mr. S. Ambalavaner, B. Sc., (Lond)

Vice-President

Mr. P. Navaretnam, B. A. (Lond)

Secretary

Mas. K. Retnarajah

Assist. Secretary

Mas. S. Sundaralingam.

THE year has seen a vast improve- ment in the affairs of the Union and I sincerely hope it will last. Much enthusiasm has been roused by a series of lectures and debates.

Before I proceed to review the activities of this Union, it is my duty to express our distress and deep sorrow at the separation of our beloved teacher, Mr. V. Nalliah, B. A. (Lond.), the former Vice-President of this Union and the present Superin-

tendent of the Addalachchenai Training School. And I take this opportunity to express the deep feeling of gratitude this Union owes to him, for the interest he had taken and the efforts he had made to encourage and hasten our progress.

During the period under review there have been fourteen meetings when outside lecturers and members of the staff, addressed the Union on literary subjects, in order to encourage the members to take an interest in the

study of literature and to give them an opportunity to share in the activities of this Union.

Lectures delivered in Tamil as well as in English, during the period commencing from March 1941 to March 1942 were:

1. "இளைஞர் கடன்" க. நடராசா ஆசிரியர்.
2. "Talking" by M. Balasundaram Esqr. M. A. (Cantab) B. Sc. (Lond.).
3. "Are their lives in the other worlds" by R. E. J. A. Sethukavalar Esqr. B. A. (Lond.).
4. "குரவைக் கூத்து" பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை F. R. G. S., Dip. in Geog.
5. "Psychology of Play" by V. K. Nathan Esqr., B. A. (Lond) F. R. G. S., D. I. of schools, E. D.
6. "தமிழ்ப் புலவர்களும் கவிச்சுவையும்": பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை F. R. G. S., Dip. in Geog.
7. "The University of Ceylon" by Dr. Ivor Jennings.
8. "Thoughts on Modern Education" by Dr. S. W. C. Retnaser, D. M. O. Mantivu.
9. A term end debate on "Immigration into Ceylon should be Restricted" by the Senior Class Students.
10. "தமிழின் மறுமலர்ச்சி" பண்டிதர் சரவணனார்.

11. "Village Uplift" by K. M. T. Sandys Esqr., C. C. S., G. A. (E. P.)

12. "Education" by Swami Vireswaranandaji.

13. In connection with the 106th birthday celebration of BHAGAVAN SRI RAMAKRISHNA PARAMAHAMSA DEVA, Lectures were delivered by:

S. Ambalavaner, Esqr., B. Sc. (Lond.) on "Sri Ramakrishna."

P. Navaretnam Esqr., B. A. (Lond.) on "Sri Rama Krishna and Universal Religion"

S. Nagiah, Esqr. on "Sri Ramakrishna and Spiritual Renaissance in India" (In Tamil).

14. "தற்கால இந்திய அரசியல் நிலைமை" Mr. G. Rajagopal.

I will be failing in my duty, if I do not thank the worthy lecturers, the vice-president, the members of this Union and the staff for the help they have given me, and in a special manner, our President for the help and advice, he has given me in the discharge of my duties. I should also like to thank the assistant Secretary for having co-operated with me and made the post of the Secretary a light one.

K. RETNARAJAH,
Hony. Secretary.

"Character is repeated habits, and repeated habits alone can reform character. Go on doing good, thinking holy thoughts continuously that is the only way to suppress base impressions."

—Swami Vivekananda

"My creed is service of God and therefore of humanity."

—Mahatma Gandhi

The Literary Union : Junior

THE Society at its first meeting elected the various office bearers.

The Secretaries for this Society are Masters S. Pirathapan and K. Retnasingam.

The elected chairman Mas. M. Sivasuriam presided over the meetings held. The Society is slowly but steadily progressing. During the course of the term six meetings were held at which the members recited poems, read papers, delivered speeches, related stories, acted plays and had debates. Among papers read were "The coconut planter" by T. Sachithanandam, "The Village" by K. Konesapillai, and "The life of Nehru" by Mas. V. Sundrarajah.

A healthy debate was carried on the subject "Hostel life is better than Home life" on the 10th of March 1942. at which meeting Mr. S. Subramaniampillai presided.

The aim of the Society is to provide opportunities to every member of the Society to train to speak fluently and correctly on familiar subjects. The members showed their kind co-operation during the meetings held and took active interest in the proceedings. I hope that the Society will progress and prosper in the future.

S. PIRATHAPAN,
Secretary.

The Shivananda Vidyalaya 'State Council'

OFFICE - BEARERS

H. M. the King:

Mr. S. Ambalavaner, B. Sc. (Lond).

H. E. the Governor:

Mr. P. Navaretnam B. A. (Lond.)

Hon'ble Speaker:

Mas. V. Coomaraswamy

Dy. Speaker:

Mas. D. M. Jayasundra

Clerk to the Council:

Mas. V. Vyramuttu

Deputy Clerk:

Mas. S. Thurairajasingham

The Board of Ministers consists of:

The Minister of Home Affairs:

Mas. S. Sundralingam

Minister of Foreign Affairs:

Mas. C. Rasanayagam

Minister of Agriculture:

Mas. T. Thirunavukkarasu.

Minister of Local Administration:

Mas. T. Chandrasegaram

Minister of Health and Finance:

Mas. V. Seevaretnam

Minister of Education:

Mas. R. Subramaniam

Minister of Labour Industry and Commerce:

Mas. A. Thedchanamoorthy

Before I review the activities of the Shivananda Vidyalaya "State Council," I must bid farewell to the former "Governor" Mr. V. Nalliah B. A. (Lond.) who has now left the school and holds the post of Superintendent of the Addalachenai Govt. Training School. Let me also thank him for the great pains he took to bring our Council to a success. I must also congratulate Mr. P. Navaretnam B. A. (Lond.) our new teacher and the warden of our Hostel on his appointment as Governor of our State Council. We all sincerely hope that he will give us the necessary help and bring our "State Council" to a success.

Our Vidyalaya's "State Council" has had a very interesting year and our members were very enthusiastic during the debates of the day. The

Council was made very lively during the last term. Motions like "The extension of the Galoya Scheme", "Improvements of Cottage Industries in Ceylon", "Independence to Ceylon" and "The University of Ceylon should be a residential one" were moved by the respective Ministers and discussed. We have our drawn constitution and there are two parties existing viz. "The Congress" and "The Forward Block."

Our members have evinced immense enthusiasm in the past years, especially in the year 1941, and we all hope that this State Council will produce, in due course, men, who will be a credit to our Vidyalaya and stand out as great men in our land.

V. VYRAMUTTU,
Clerk to the Council.

The Shivananda Vidyalaya Scientific Society

Patron:

S. Ambalavaner, B. Sc. (Lond.)

President:

Mr. K. Kanapathippillai,

Dip. in Geography, F. R. G. S.

Secretary:

S. Thurarajasingham.

THE Association has had a fairly interesting progress. The Society meets bi-weekly on a working Friday. Twenty ordinary meetings and two Special meetings were held during the period under review with an average attendance of forty five members. At the ordinary meetings several of our members read papers on topics of scientific interest. We make special mention of the interesting lectures delivered by the members of the public and we record our thanks to

those gentlemen who so kindly helped us in our work. We look forward for more successful work of this kind in the ensuing year.

The successful working of our society is due, in a large measure to the untiring effort of our President Mr. K. Kanapathippillai, F. R. G. S., Dip. in Geog. who, in the midst of many arduous duties, finds time to be present at our meetings and offer helpful comments.

Field experiments, observations, and research works were carried out by our members in groups under the expert supervision of our President. During the few excursions, we made, each committee investigated into such subjects as, Animal Husbandry, Water Plants, Irrigation Schemes, Types Of Vegetation, Types Of Settlement, and Agriculture. These committees submitted their reports and papers. At present the Committees have undertaken the rather difficult task of making a survey of the mango-grove vegetation of the Batticaloa District and the study of the Rural economic survey of the villages of the District. We are certain that with the keen interest our President takes especially in the study of Ecology, the committee will be able to accomplish the tasks. Already the vegetation of the Bat, Bone and Puliantivu Islands has been surveyed and mapped.

During the early part of the year 1940, a monthly magazine *The*

Naturalist was started. Members of the society contribute articles to *The Naturalist*. Both the President and the Society are glad to note that the members are beginning to realize the value of such a publication and to appreciate its usefulness. I would wish the members to contribute more articles to *The Naturalist*. The editorial Board is contemplating to print *The Naturalist*, so that it may reach a larger circle of readers.

In conclusion, I wish to thank the members of the Society for their unflinching and hearty co-operation. I wish to thank our President Mr. K. Kanapathippillai, in particular, whose unflinching enthusiasm in all the activities of the Society, has been a great source of moral and material encouragement. His enthusiastic energy and inspiring presence on the field helped, I should say, to tighten the bond between us and Nature.

S. THURA RAJASINGHAM
Secy. S. V. S. S.

The Kamalalayam Hostel

OFFICE - BEARERS

Warden:

Mr. P. Navaretnam Esqr., B. A. (Lond.)

General Secretary:

Mas. P. Chandrasegaram

Minister of Supplies:

Mas. M. A. A. Abdul Rahim Kariappar

Minister of Health:

Mas. S. Rasadurai

Minister of Agriculture:

Mas. K. Paramanandam

BEFORE we begin a review of the achievements of our Hostel, we must congratulate Mr. Navaretnam on his appointment as warden. We

are indeed proud to note that he was successful in his B. A. exam. after his coming to the Hostel. We wish him all success and hope that

the hostel will prosper under his wardenship

The students who are in the hostel, may be classified as follows: 48 monthly-boarders, 23 weekly-boarders and 20 day-boarders. The responsibility for the administration and maintenance of the hostel is vested in committees elected by the boarders. Ministers are in charge of supply, health and agriculture. All household duties including purchasing of provisions, serving food, nursing of the sick, cleaning and washing and keeping the surroundings neat and clean are entrusted to them. Careful attention is paid to ensure the good health and well being of the inmates by a well regulated life, a balanced nutritious diet, regular games and outward activities.

Every attention and care is given to bring up the residents in a healthy and religious atmosphere and

special emphasis is laid to train them in thrift, self-help and in the formation of regular habits.

THE HOSTEL UNION

The Association has had a fairly interesting term. More enthusiasm was shown by the members during "any other business" than in the actual debates for the day. Our President, Mr. P. Navaretnam, is taking immense interest in all our activities. He has often spoken, giving new ideas, advice and encouragement. I must thank him very much indeed, on behalf of all the hostellers, for the pains he has taken to make our Association a success. Let me also thank the members, and the office-bearers of the hostel, for their co-operation, in the proceedings of the meetings.

P. CHANDRASEGARAM,
General Secretary.

The Shivananda Vidyalaya Sports Club

OFFICE - BEARERS

Patron:

Srimath Swami Nishkamanandaji

President:

P. Navaretnam, Esqr. B. A. (Lond.)

Senior Volley Ball Team

Captain: A. R. Kariapper.

Sub. Cap.: D. M. Jayasundra.

Ground Sec.: U. M. Sulaimalebbai.

Senior Foot Ball Team

Captain: S. Ruthramoorthy.

Sub. Cap.: K. Paramanandam.

Ground Sec.: S. Balasundram.

Junior Foot Ball Team

Captain: T. Sandrasagaram.

Sub. Capt.: S. Paskaran.

General Secretary and Treasurer

V. Coomaraswamy.

EVENTS momentous and evolutionary have made the term, under review probably the most important in the history of the school. All our achievements are due to our enthusiastic Sports-master Mr. P. Navaretnam B. A. The progress made in Foot Ball is not worthy of note as we are not blessed with a good Foot Ball ground. Nature had been so unkind that we have to fight a great struggle. Volley Ball was, and is the chief attraction for the Seniors.

The co-operation among the members and the Sports master is very striking. The boys in the past had not shown so much enthusiasm as the present lot. We hope that they all will continue this spirit for ever and win victory and fame for the School. The achievements of the Volley Ball Team are really very great. Within a short period of practice, our Volley Ball Team had faced the Teams of Arasady and St. Michael's College. In addition, a few selected teams were also met with great success.

Results:—

Arasady Vs. Shivananda. won 1 : 2.
St. Michael Vs. „ „ won 1 : 2.

The maintenance of the club is entrusted in the hands of the boys themselves. From time to time, subscriptions are raised to meet the expenses, of the club. The School also meets a certain portion of the expenses, whenever the subscriptions raised are not enough to make both ends meet.

Though much attention was paid to Volley Ball last term, we hope to extend much of our activities to Foot Ball this term. The Young Shivanandians with such a high spirit and co-operation, will be the best leaders of the Batticaloa District in years to come. We hope that our spirit and enthusiasm for public service will never die. May God help us in all our undertakings.

V. COOMARASWAMY,

Secy. and Treasurer, S. V. S. C.

இராமலிங்கம் அமர்ந்தவிடம்

க. இரெத்னராஜா, S. S. C. வகுப்பு

எங்கும் எப்பொழுதும் எத்திசையிலும் சந்தமே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் மட்டக்களப்பின் மத்தியிலிருந்து இரு மைல்கட கப்பால் அமைதி எங்கும் சூழுகொண்டிருக்கும் அபிரித்தகளி யென்னும் இடமொன்றுண்டு. அங்கு தெருவிளிருந்து இருகூட அகெஜ தூரத்தில் செடிகளால் சூழப்பட்ட ஓர் மனற்றரையில் கொடுங்கோல் வேங்குனா இரா

வணன் இலங்கையை அரசாண்டதற்கு ரூபகார்த்தமாக ஒரு கோவில் உண்டு. அக் கோவிலுக்குப் பக்கத்திலே செந்தாமரை வெண்டாமரைகளால் முடப்பெற்ற குளம் ஒன்றுண்டு. இக் குளம் சைவ சமய அபிமானிகளாகிய நமக்கு ஓர் புண்ணிய தீர்த்தமாக ஒரு புராண வரலாற்றை விளக்கும்வண்ணம் அமைந்துள்ளது. சிலவேளைகளில் விருந்

தாளிகள் சிலர் இந்தத் தனிபிடத்திற்கு வந்து, பனியால் மூடப்பெற்ற பசும்புற்றரையையும், அணிப்பிள்ளைகள், பறவைகள் முதலியவைகளையும் அவைகள் தம் இருப்பிடங்களிலிருந்தும் கரையோரங்களிலிருந்தும் விளையாடி மானிடரைக் கண்டு பற்றைகளில் மறைவதையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, பின் வாதம், சிரங்கு முதலிய உடம்பு நோய்களைத் தீர்க்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த அக் குளிர்ச்சிகரமான தீர்த்தத்தில் ஆடுவார்கள். மற்றைய நோய்களில் இவ்விடம் தனிபிடமாகவே இருக்கும்.

இவ்விடத்தில் வருடத்திற்கொரு முறை திருவிழாக் கொண்டாட்டம் நடைபெறும். ஆடி அமாவாசையில், மானிட வாழ்வை கிடையாது தயங்கிக்கிடக்கும் இவ்விடத்தில் பெரும் கொண்டாட்டம் நடாத்தப்படும். இந்த விசேஷ தினத்தில் மட்டக்களப்புப்பகுதி வாசிகள் மட்டுமல்ல இன்னும் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் கமது மூதாதையரால் அமைக்கப்பெற்ற இந்தக் கோவிலை வணங்கும்வண்ணம் வருவார்கள். இந்த விழாவில் ஒன்பது நாட்களுக்கு விழா நடைபெறும். பத்தாவது நாளை யத் தீர்த்தத்துடன் விழா பூர்த்தியாகும்.

இவ் வேளையில், விலையுயர்ந்த பட்டு வஸ்திரங்களாலும், தங்கம், பொன், நவரத்தினங்களா ளியன்ற ஆபரணங்களாலு மலங்கரிக்கப்பட்ட நமது தெய்வத்தின் தங்கப் படிவம், மாத்தகாலாகிய ரிஷப வாகனத்தில் இவர்த்து பட்டுக் குடையின்கீழ் ஆகாயத்திற் தோன்றும் வண்ணம் ஆலயத்தைச் சுற்றிக் கொண்டுவரப்படும்.

இந் நேரத்தில் தீவட்டிகள் ஆகாயத்திற் றோன்றிக் கருமிருளை யதற்சிப்பிரகாசத்தைக் கொடுக்க, அத்துடன், மேள வாத்தியங்கள் முழங்க, 'அரோகரா'ச் சத்தம் கிளம்ப ஆபிரக்கணக்கான மக்கள், கூப்பிய கரங்களுடன் தொடரக் காவடியாட்டத்துடன் இந்த விழா நாள்தோறும் நடைபெறும்.

இந்தப் புண்ணிய தலம், தனிபிடமாய் வருடம் முழுவதும் கூப்பிய மலர்போற் கிடந்து இங்காலத்தில் பெரும் கூட்டத்தைக் கவர்ந்து அழகாக மலருகிறது. நாள்தோறும் இப்பெரும் கூட்டம் வளர்ந்துகொண்டே வரும். கடைசி மூன்று தினமும் கோவில்வீதி மானிடக்கடலால் மூடப்பெற்றிருக்கும். இவ்வமயங்களில் ஆன்மக்கள் வெள்ளை வேட்டிதரித்து விலையுயர்ந்த சாலைகளை இடுப்பில் சுற்றிக்கொண்டும்; பெண்கள் விலையுள்ள பன்னிறப்பட்டு உடைகளை உடுத்தும், ஆபரணங்களை அணிந்தும் தேவமாதரோ இவர் எனக் கண்டோர் ஐயறும்வண்ணங் காணப்படுவர்.

நேர்த்திக்கடன் செய்யும் பலர் இரு கரங்களிலும் உரித்த தேங்குகளைப் பிடித்தவண்ணமும், மூடல்களுள் அடையாளங்களை வைத்தவண்ணமும் கோவிலை வலம்வருவர். சுவாமி வலம்வரும் நேரத்திலும் பின்னால் பிரதட்சணஞ் செய்வார்கள். மற்றும் சிலர் மயிற் தோகைகளாலும் மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்ற காவடிகளை ஏந்தியவண்ணம் மேளவாத்தியம் முழங்க கோவிலைச் சுற்றியாடி வருவார்கள். சில காவடியாடுவோர் தங்கள் வாயில் வெள்ளியாலாகிய அலகுபூட்டி, முதுகில் செடிப்பாய்ச்சிக்கொண்டு ஒவ்வொரு இரும்புக்

கொழுவினிருந்தும் இரண்டு முழளிக் கயிற்றைக் கட்டிப் பின்னால் ஒருவர் இழுக்க பக்கத்தில் பாடும் காவடிச் சிந்துக்கும், பதத்துக்கும் முன்னால் போகும் மேள வாத்தியத்திற்கும் ஏற்கச் சமுன்று சமுன்று ஆகந்தக் கூந்தாடுவார்கள்.

கோவில் விதியில் எங்கு பார்த்தாலும் கடைகளும், அவைகளில் பெண்களாலும், ஆண்களாலும், குழந்தைகளாலும் விரும்பத்தக்க பலவித பொருள்களும் உண்டு. நகதகவென ஒளிரும் வெண்கலம் முதல் செம் மட்பாண்டங்கள்வரை, பட்டாடை ஆபரணங்கள் முதற்கொண்டு வாசனைத் திரவியங்களும், பிள்ளைகள் விளையாடும் பாவைகளும், தேனீர், காப்பி, குளிர்ந்த குடிவகைகளும், மிட்டாய் வகை யாவும் விற்கப்படும். தரையில் குவியல் குவியலாய் எலும்பிச்சம் பழங்களும் தோடும்பழங்களும் அன்னதாழும் பழங்களும் மாம்பழங்களும் நாரத்தும்பழங்களும் நரும்பும் யாழ்ப்பாணப் பெட்டி பாய்களும் பிறவும் ஒன்றுசேர்ந்த காட்சி உலகமுண்ட வாயவன் உதாமோ இது வெனக் கண்டோரைப் பிரமிக்கச் செய்யும்.

சுபமுகூர்த்தத்தில் சுவாமியை ரிஷப வாகனத்தில் அமர்த்தித் தடாகத்திற்குத் தீர்த்தமாடக் கொண்டுபோவார்கள். அங்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள், தந்தையிழந்தோர், கூப்பிய கரங்களை ஆகாயத்தில் உயர்த்தியவண்ணம் சுவாமி தீர்த்தமாடுவதை எதிர்பார்த்து நிற்பர். தெய்வச்சிலை தீரிற் தோய யாபேரும் நீருட்புகுந்தாடுவார்கள். அப்போது மேளவாத்யம் மும்முரமாய் முழங்கும் சந்த

மும் அரோகராக் கோஷமும் கூடி அவ்விடத்தைமுடிக்கொள்ளும். நீராடி முடிந்ததும் யாவரும் இறந்த ஆன்மாக்களின் பேரில், பிராமணருக்கு அரிசி, மாக்கறி, தெட்சணை கொடுத்து, அன்றாடத்தணை இறைத்து வீட்டு ஆலய தரிசனத்துக்குப் போவார்கள். பின்பு சங்கநாதஞ் செய்து அமுதருந்துவார்கள். அன்றே சூரிய அவதமனத்திற்குமுன் மனித சஞ்சாரமின்றிப் பழையபடி ஒரு வருடத்திற்குத் தனிமையாகிய காற்று விசிக்கொண்டிருக்கும்.

இவ்வாலயத்தின் உற்பத்தியை நோக்குங்கால், இவ்விடங்கா தீபம் இலங்காபுரியென்னும் நாமத்துடன் இராவணனால் ஆளப்பெற்றபோது அந் கொடும் இராட்சதன் இராம பிரானின் பத்தினியாகிய சீதாதேவியைக் கவர்ந்துவந்த காலத்தைக் குறிக்கிறது. விஷ்ணுவின் ஓர் அம்சமாகிய இராமபிரான், குரங்குத் தலைவனாகிய அனுமானின் பேருதவியைக் கொண்டு பெரும் படைபுடன் தமது பத்தினியை விடுவிக்க இந்தியாவிலிருந்து இலங்கையை வந்தடைந்தார். இராமர் தாம் பூசை செய்யும்வண்ணம் கொண்ட இலிங்கத்தை தற்போழுது கோவில் அமைத்திருக்குமிடத்தில் வைத்துப் பூசைசெய்து பின் தமது பூசை முடிந்ததும் இலிங்கத்தை யெடுத்துக்கொள்ள உத்தேசித்த இராமர் இலிங்கம் புடைபெயராமையெயறிந்து பெரும் ஆச்சரியப்பட்டு வீட்டுச்சென்றார். அந்த இலிங்கத்தின் மேலேயே இம்மாமாங்கப் பிள்ளையார்கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இது சுயம்பு இலிங்கமென்பதைப் பிரத்தியட்சமாக அறியலாம். அத்துடன்

சீதாதேவியை விடுவிக்க அனுமான் சென்றபொழுது, பத்துத்தலை இராவணன், குரங்கின் வாளில் சீலைசுற்றி அக்கிரையை முட்டிவிட அக்குரங்கு அசோகவனத்தையு மழித்துச் சீதையையும் கண்டு மின் இதே குளத்

தில் கோய்த்து வாளில் பற்றிய அக்கிரையையும் அளித்தது என்பர்.

இதுகாறும் கூறியவற்றான் மாமாக்கேஸ்வராலயக் காட்சியும், ஆலய வாலாறும் ஒருவாறு விவங்குவனவாகும்.

Unofficial Diary of School Events

By Argus

19th January: Vidyalaya reopens after Pongal vacation. Students, as well as members of the staff, very much felt the absence of Mr. V. Nalliah B. A. (Lond.) who left us to assume duties as Suptdt. of the T. S. at Addalachenai. We wish him all success in his new sphere of life.

Mr. P. Navaretnam B.A. (Lond.) succeeds him. A cordial welcome is extended to him.

The Boarders with trunks in their hands, were seen crawling like snails to the Hostel.

Swami Vireswaranandaji, the Asst. General Secretary of the R. K. M. visits our school. The school closed with one session, in honour of the Swami's visit. In the evening, we all attend the function, held at Vivekananda Hall, organised by the residents of Batticaloa to accord a hearty welcome to the Swamiji. The hall was tastefully decorated and the Swamiji was received in grand oriental fashion by the prominent citizens of the place.

21st January: Swami Vireswaranandaji addresses the students of

the school on "Education". It was very instructive to us, as he came out with constructive criticism.

6th February: The members of the Scientific Society go on a picnic to Kokkadicholai to make a study of rural conditions, ably guided by our President, Mr. K. Kanapathipillai, F. R. G. S. We were thoroughly wrenched on our way, but the prospect of having something hot in the nearest Kiosk made amends.

9th February: Opening of "Ratnalayam"—our new dining hall for the Kamalalayam—the gift of Mr. S. Kanapathipillai, by Mr. Sandys, G. A., E. P. The distinguished visitor later addressed the gathering on, "Rural Uplift" which gave added interest to the occasion. This was followed by Swamiji's "At Home" to the staff and students of the school. "The Payasum and Vadai"—a good combination we are told—, was the cause of many a "disorder" which made two or three of our hostellers—poor fellows,

who voraciously gulp in any saucy thing with no moderation, to go home on "sick leave"—Guess, Why?

10th March: A red letter day in the annals of the school. Our school nine has done the impossible. Would you believe it? They turned the tables against the Arasady Volley Ball Team. Congrats. Our Team keeps the school flag flying high up in the air.

16th March: Another match against St. Michael's and the same feat. Our success is entirely due to the untiring efforts of our Sports Master, who himself was on the field.

18th March: The birth day of Sri Ramakrishna Paramahansa was gaily celebrated. The school being given a holiday in honour of the occasion. A special pooja at the Shrine in the morning, was followed by Swamiji's feast to the students of the school. Late in the noon, public lectures were delivered in the various R. K. M. Schools here.

22nd March: A Foot Ball match was played between the Swamiji's and the Kamalalayam Junior Teams which ended in a brilliant success to the latter. Swami, with his usual hospitality, treated the Team players with delicious refreshments.

9th April: The school broke up rather abruptly for the Tamil New Year vacation and was a

busy day for teachers as well as students. The droning of the Japs planes on high followed by a heavy thud and boom, far out in the sea made us to pack off home hurriedly without the customary "Good-byes"... "You know my address..." Etc.

5th May: School re-opens. The boys, as usual, return reluctantly but hopefully.

16th May: "Lectures on Thirukural", the first of the series, organised by our Principal was conducted by Pandit V. V. S. Kanagasooriam. A good feature about it is that it is open to all.

18th June: Mr. K. S. Arulnandy, M. Sc. of Education Department Colombo paid a non-official visit to the Vidyalaya at about 5-30 p. m. accompanied by Mr. M. Thambippillai, the local, Dist. Inspector and Mr. Kanagasabai, the Art Inspector.

29th May: Volley Ball League Match; our Vidyalaya team against Police; our team won by 2 : 1.

22nd June: Volley Ball League Match: Our team versus Central College. We won the match 3 : 0.

24th June: Foundation stone for Chemistry block was laid in a very quiet manner in the early hours of the day. The Swamiji, our Principal and the Hony-building supervisor, Mr. K. Candaswami only were present. So a long cherished desire is being materialised.

"Neither money pays, nor name, or fame, nor learning, it is character that can cleave through adamant walls of difficulties."

—Swami Vivekananda

F. WICKRAMASURIYA

Watch Repairer

and

Electrician

NATIONAL WATCHWORKS

23, Munci Street

BATTICALOA

SCHOOL BOOKS AND STATIONERY

ANANDA CAN SUPPLY ALL YOU NEED

BOOKS FOR ALL CLASSES, STATIONERY,
EXERCISE BOOKS, MAPPING AND
DRAWING BOOKS, MAPS, CHALK BOXES,
PEN AND PENCILS, ETC., ETC.

ALL AT CHEAP RATES

THE ANANDA BOOK DEPOT

ஆனந்த புத்தகாலை

BATTICALOA

THE HAMEEDIYA TEA ROOM

Suppliers of:

DELICIOUS REFRESHMENTS
HOT AND COLD DRINKS
AND
VARIOUS
VARIETIES OF MEALS

No. 56, Main Street : :

BATTICALOA

K. ARTHUR De SILVA & CO.

Dealers in:

DRAPERY, MILLINERY, HOSIERY,
STATIONERY, PATENT MEDICINES,
BRASSWARE, GLASS-
WARE, RICE, CURRY STUFFS,
NATIVE MEDICINES Etc.

Agents for:

Ceylon Daily News, Observer,
Dinamina and Thinakaran

Nos. 83, 84 & 88, Bazaar Street
BATTICALOA

சன்னாகம் : திருமகள் அமுத்தகத்தின் அச்சிடப்பட்டது.

PRABUDDHA BHARATA

OR

AWAKENED INDIA

[STARTED IN 1896]

A high class English Monthly conducted by the monks of the Rama-krishna Order at Advaita Ashrama, Mayavati, Almora, Himalayas. It is devoted to, Universal Religion, Comparative Philosophy, Education, Art and other topics of international interest. It keeps its readers in touch with the cultural side of the Indian national life, ancient and modern, in its proper perspective.

In addition to the thought-provoking articles by eminent scholars of the East and the West, it contains spiritual instructions of immense practical value.

Annual Subscription: { Inland Rs. 4.
Foreign \$ 3 or 11 sh.

*Many Books are given at the Concession rates to the
Subscribers of Prabuddha Bharata*

TALKS WITH SWAMI VIVEKANANDA

Being Pages from the Diary of Some Disciples

(Reprint from the Complete Works of Swami Vivekananda)

It is in heart-to-heart conversation that you know a man really. Here in these "Talks" we see the life Swami Vivekananda lived when untrammelled by the formalities of public life. People in almost all walks of life will find guidance from these pages.

Excellent Printing and get-up. Pocket Size. Pages 400: Price Re. 1-12

To Subscribers of Prabuddha Bharata Re. 1-8

SPIRITUAL TALKS

By the first Disciples of Sri Ramakrishna

(The Holy Mother and Swamis Brahmananda, Premananda, Turiyananda, Shivananda and Saradananda)

Contains rare spiritual counsels given by these great souls to the spiritual aspirants and as such invaluable for all those who sincerely search after God.

Cloth-bound. Excellent Get-up. Price: Re. 1-12

To Subscribers of Prabuddha Bharata Re. 1-10

MESSAGE OF OUR MASTER

By the first disciples of Sri Ramakrishna

(Swamis Vivekananda, Brahmananda, Premananda, Turiyananda, Ramakrishnananda, Trigunatita, Shivananda and Saradananda)

Gives in a comprehensive way the spiritual message of the Master.

Cloth-bound. Excellent Get-up. Price: Re. 1-4

To Subscribers of Prabuddha Bharata Re. 1-2

ADVAITA ASHRAMA : 4, Wellington Lane : CALCUTTA

THE old religions said that he was an atheist who did not believe in God. The new religion says that he is the atheist who did not believe in himself.

WE now mostly need the ideal of the hero with the tremendous spirit of Rajas thrilling through his veins from head to foot—the hero who will dare and die to know the truth, the hero whose armour is renunciation, whose sword is wisdom. We now want the spirit of the brave warrior in the battle field.

INFINITE strength is religion. Strength is goodness, weakness is sin. All sins and all evils can be summed up in that one word, weakness. It is the weakness that is the motive power in all evil doing. Anything that makes you weak physically, intellectually and spiritually, reject as poison.

PHYSICAL weakness is the cause of at least one third of our miseries. We are lazy; we cannot combine. We speak of many things, parrot-like but never do them. Speaking and not doing has become a habit with us. What is the cause? Physical weakness. First of all, our young men must be strong. Religion will come afterwards. Be strong, my young friends, that is my advice to you.

SWAMI VIVEKANANDA